

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

KÖNYVTÁRA

MUNKÁNK FÉLÉVES MÉRLEGE

ÍRTA: DR. ZSUFFA SZABOLCS

A postás dolgozók becsületes, jó munkájának eredményeként — a népgazdaság általános fejlődésén belül — a Posta első félévi gazdálkodása is kedvezően alakult. A tervezett forgalmiadó nélküli teljes teljesítményi előirányzatot 101,5 százalékkal teljesítette. Ezen belül az üzletviteli teljesítményeknél 1,5 százalékos, az ipari teljesítményeknél 10,4 százalékos a túlteljesítés. Az építőipari teljesítménynél — melynek félévi előirányzata csaknem 18 millió forinttal kisebb a tavalyinál — sajnos 3,4 millió forintos, 2,5 százalékos elmaradás mutatkozik a tervhez képest, a bázishoz viszonyítva pedig 13,8 százalékos az elmaradás. Elmaradás van a beruházások kivitelezésénél is.

A Posta területén a munka, a szolgáltatások minősége a legtöbb üzletágban, elsősorban a postaforgalom területén, további örvendetes javulást mutat. A forgalmi mutatók közül azonban a törölt beszélgetések száma és a kártérített küldemények után kifizetett összeg sajnos, növekedett.

A műszaki minőségi mutatók közül romlás van a gépi kapcsolású távbeszélő főközpontoknál az 1000 távbeszélő átlomásra jutó hibák száma esetében. A helyközi távbeszélő szolgáltatásban az egy külső hibára jutó zavaridő átlagos időtartama is nőtt.

A fegyelmezett és takarékos gazdálkodás következtében azonban kedvezően alakult a Posta költségintéze. Tekintettel arra, hogy az ez évben megnövekedett feladatokat a Posta csaknem a múlt évvel azonos létszámmal hajtott végre, növekedett a termelékenység.

Az 1966-os vállalati eredményt és az elért többleteredményt figyelembe véve, a Posta ez év első felében mintegy 3 napi bérnek megfelelő év végi jutalmat képzett. Ezt az eredményt elsősorban az alapozta meg, hogy az idén a feladatok megjelölése a Posta és a szakszervezet részéről egyaránt alapos és körültekintő volt. A tennivalók széleskörű megértése az előző évekhez képest tartalmasabb és eredményesebb volt.

Az év elején megtartott termelési tanácskozásokon a Postavezérigazgatóság és szakszervezetünk elnöksége által közösen kiadott főbb irányelveknek megfelelően vitatták meg az elvégzendő feladatokat, a szükséges módszereket. A felsebb szakmai és szakszervezeti szervek jól irányított helyszíni részvétele is hatékony segítséget adott. A postás dolgozók tehát a helyi feladatok konkrét és időbeni ismeretében tehetők meg és tették meg munkaverseny-vállalásaikat.

A kongresszus összehívásáról szóló határozat közzététele nyomán a postás dolgozók között is sok hasznos kezdeményezés született. Megállapítható, hogy a kongresszusi munkaverseny a Postán is az utóbbi évek egyik legértékesebb munkaversenyévé szélesedett. Az eredmények már számos területen kézzelfoghatóak.

A postás dolgozók munkaverseny-vállalásainak legfőbb törekvése — helyesen —, elsősorban a szolgáltatások minőségének és gazdaságosságának javítására, az építőipari tervek túlteljesítésére, a beruházások tervszerű előkészítésére és határidőre, vagy még előbbi üzembehelyezésére, s az ismert szervezési intézkedések zökkenőmentes befejezésére irányult.

A kongresszusi munkaverseny mérlegét megvonva, megállapíthatjuk: a szolgáltatások minőségének és gazdaságosságának javítására tett vállalások elsősorban a minőségi mutatók és az önköltség javulásában jelentkezték. A díjhányajelentések, pénztári eltérések, zárlatleírások, a késve továbbított táviratok száma csökkent. A munka minőségét javította a vonalvizsgálat letévé dolgozók számának növekedése is, ami a Soproni és a Szegedi Postaigazgatóság területén hozott figyelemre méltó eredményeket. A Kábelüzem a kaposvári kábelrendezői munkáknál — felajánlása teljesítésekor — csaknem 1000 munkaórát takarított meg.

A kongresszusi munkaversenyben az egy építőmunkásra jutó anyagmentes építőipari teljesítményi értéket eredményesen növelte a Szegedi — és a Budapesti Postaigazgatóság. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság üzemviteli tervének teljesítése érdekében távbeszélőállomásainak számát 6426 állomással felszerelésével szaporította. Ilyen eredményt még egy évben sem értek el. Az építőipari tervek teljesítése, a termelékenység növekedése, a beruházások határidőre történő megvalósítása terén különösen a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Budapesti-vidéki, a Soproni, Pécsi és Miskolci Postaigazgatóság hálózatiépítő üzeiméi érték el szép eredményeket. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság a Kábelüzemmel és a BHG-val szocialista szerződést kötött a Krisztina távbeszélő főközpont 4000 állomás-kapacitással történő bővítésének 57 nappal a határidő előtt való befejezésére. Az első félévig ütemezett vállalatot két nappal a határidő előtt teljesítették. Hasonlóan alkotó volt az együttműködés a labdarúgó VB és az atlétikai EB zavartalan tv-közvetítése érdekében is.

A kongresszusi munkaverseny eredményeivel párhuzamosan több mint 100-zal növekedett a szocialista címért küzdő brigádok száma. Hasonlóan örvendetes a fejlődés a „Szocialista munka hivatala, üzem, osztály” címért folyó mozgalomban is. A „Szakmai ifjú mester” cím elnyerésére az elmúlt évhez képest 100 fővel több fiatal jelentkezett. Ez a szakszervezeti- és a KISZ-bizottságok egyre inkább kialakuló jó együttműködésének eredménye.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóság, a Budapesti-vidéki Postaigazgatóság, a POTI, Kísérleti Intézet stb. műszaki és értelmiségi dolgozóinak egy része — saját hasznos kezdeményezései megvalósításával — hatékony segítséget adott ahhoz, hogy a végrehajtó szervek érdekelt dolgozói munkavállalásaikat határidőre és jó minőségben teljesíteni tudják.

A vállalások teljesítésének feltételei — a postal építőipar és a távbeszélő-hálózat fenntartásának egyes területeit

kivéve — általában biztosítottak voltak. A kívánt munkafeltételek hiánya azonban néhány helyen fékezte, sőt visszavetette a dolgozók munkakedvét. Pl.: a debreceni HÁLEP-nél a II. negyedév folyamán körülbelül 10–12 munkáról kellett elvonulni, vagy nem tudták időben megkezdeni a munkát, mert nem készítették elő időben a szükséges építési anyagokat.

Javulás tapasztalható az elért eredmények tudatosítása, nyilvánosságra hozatala, továbbá az erkölcsi és anyagi elismerés terén is. Ez évben több mint 3 millió forint áll a postaszervek rendelkezésére, hogy a kongresszusi munkaversenyben legjobb eredményt elért dolgozókat jutalmazhassák.

Szakszervezetünk javaslatára a Postavezérigazgatóság felhívta a szakszervezők figyelmét, hogy konkrét célfeladatok kitűzésével, közvetlenül ösztönözzék az egyes postaszerveket a kiemelkedően fontos feladatok megvalósítására. Javasoltuk: a kongresszusi versenyben legjobb eredményt elért dolgozók — az időtartamtól függetlenül — kiváló dolgozó kitüntetésben részesüljenek.

A problematikusabb feladatokra céljutalmak formájában történő ösztönzésénél az a helyes módszer, ha a feladatok teljesítése után, — az értékelést követő rövid időn belül — az elismerést és a jutalmat is megkapja a dolgozó. Ezt még korántsem alkalmazzák mindenütt, pedig nyilvánvaló, hogy az ösztönző jelleg sokkal hatékonyabban érvényesülhetne.

A kongresszusi munkaverseny lendületét és eredményeit nem segítik, de visszavetik azok az egyes postaszerveknél is fellelhető szemléletbeli hibák, amelyekkel többször találkozunk.

A mechanikus módszerek, így a kiírási versenyformák és csatlakozások a Debreceni Postaigazgatóság és Somogy megye területén; a mennyiségi szemlélet túlzott előtérbe kerülése a szegedi igazgatóság egyes postaszerveinél; néhol az ésszerűtlen takarékosági intézkedések stb. nemcsak a munkaverseny hitelét rontják a postás dolgozók előtt, hanem egyúttal a dolgozók aktivitását is elterelik az általuk teljesen befolyásolható, valóban fontos feladatokról.

A szabályzatok, kezelési utasítások nem eléggé előrelátó és körültekintő kiadása nemcsak a közönségnek, de az érdekelt postás dolgozóknak is sok felesleges bosszúságot okozott. (A Postaszabályzat).

A postás dolgozók lelkes munkavállalásaival nem áll mindig arányban a szükséges helyi munka és üzemszervezés, a megfelelő munkakörülmények és feltételek biztosítása. A dolgozók joggal tesznek szöve néhány olyan, a munkafeltételek durva elhanyagolásából eredő hibát, amelyet megfelelő gondoskodással időben megszüntethettek volna. (Például: a kézbesítők részére járó új ingkabátok késedelmes kiosztása, a Szegedi Postaigazgatóság HÁLEP-e táviratmunkáinak nem kielégítő elszállásolása, étkeztetése, néhány budapesti és vidéki postaszervénél tapasztalt üzemegészségügyi hiányosság stb.) Mindezekért elsősorban a szakszervezőket, de az érdekelt szakszervezeti szerveket is felelősség terheli.

Az a tény, hogy a végrehajtott szervezési intézkedések során kétszertelenül felferült átementi nehézségek és problémák ellenére az eredmények javultak, azt is igazolja, hogy az új szervezeti intézkedésekre szükség volt. Az üzemviteli és fejlesztési feladatok különválasztásával hatékonyabbá válik nemcsak a fenntartás, hanem a fejlesztési feladatok gyorsabb és eredményesebb elvégzése is. Az átszervezés kisebb-nagyobb hiányosságait azonban sürgősen meg kell szüntetni. Szakszervezeti szerveinknek az érdekelt szakszervezőkkel együtt elsőrendű kötelességük, hogy az új szervezet kialakításának indokait, szükségességét és hasznát mindenütt megértessék a postás dolgozókkal.

Az I. félévi eredményeket értékelve, megállapíthatjuk: az év II. felében a dolgozók még nagyobb aktivitására, az erők még nagyobb összpontosítására lesz szükség. Nyilvánvalóan, elsősorban a szolgáltatások minőségének javítása, gazdaságosságuk fokozása, a fenntartási munkáknál az elmaradás pótlása, az építőiparban a megvalósítandó beruházások határidőre történő befejezése a legfőbb feladat.

A körzetmesterekkel létrejött és az elvégzendő munka nemcsak lehetővé, de szükségessé is teszi, hogy ezen a területen is minél előbb és az eddigieknél nagyobb mértékben alakuljanak meg a szocialista címért küzdő brigádok. A műszaki mutatók romlása arra is figyelmeztet, hogy a fenntartási tevékenységet növelni kell.

Viszonylag még mindig kevés a műszaki- és komplex-brigádunk. A népgazdaság más területein már sokkal több, értékes kezdeményezéssel növeli a munkások vállalását a tervezők, kutatók rendszeres bekapcsolódása. A II. félév összetettebb feladatai különösen szükségessé teszik, hogy a szocialista brigádokon és az egyéni vállalatot tett postás dolgozók közül, az irányított munkakört ellátó értelmiségi, műszaki dolgozók még nagyobb mértékben kapcsolódjanak a kongresszusi munkaversenybe, a szocialista brigádmozgalomba. Képességük legjavát nyújtva, még jobb irányító, előkészítő munkával segítsék a végrehajtó szerveket. Az ő munkájuknak ugyanis nemcsak egy-egy munkahelyen, hanem szélesebb körben is átfogó haszna van.

A szocialista szerződés megkötésével még fokozottabban biztosítjuk a problematikusnak látszó nehezebb és fontosabb beruházások határidőre történő feltétlen kivitelezését.

A Posta szakszervezőinek túlnyomó többsége jól és becsületesen igyekszik irányítani a munkát. Hasznos lenne azonban, ha a szocialista brigádok példáját követve, fokozottab-

(Folytatás a 2. oldalon)

Vállalták — teljesítik

Napi 20–21 000 darab. Ennyi beszélgetést kapcsolnak naponta a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Belföldi Távbeszélőközpontjának dolgozói. Ez a forgalom a nap folyamán általában igen aránytalanul oszlik meg. A napi beszélgetések 85–87 százalékát 7 és 16 óra között kell lebonyolítani. Ezt csak úgy tudják megoldani, hogy egy átlagos kezelő a főforgalmi időben 120–150 távolsági beszélgetést készít elő és bonyolít le. Az átlagos beszélgetéseknél az előkészítési idő átlagosan négy és fél perc, míg az induló beszélgetésekhez elegendő az 1,5–2 perc is.

A központ dolgozói a kongresszus tiszteletére nem csupán a forgalom zökkenőmentes lebonyolítását vállalták, hanem a szolgáltatás minőségének javítását is. Ezért több vonatkozásban kiegészítették éves vállalásaikat.

Az eddig elért eredményekről beszélt dr. Káplán Istvánné osztályvezető: a kongresszusi verseny időszakában a központ kezelőinek nagyobb forgalmat kellett lebonyolítaniuk, mint korábban. Ezt bizonyítja, hogy az I. félévben 45 ezerrel több volt a kapcsolás, mint az előző év hasonló időszakában. A minőségi mutatók javítására tett erőfeszítéseiket tükrözi, hogy a jogos ügyirati panaszok száma 89-ről 70-re csökkent. A kezelés is szabályszerű volt.

Több intézkedést tettek a termelékenység növelésére. Átszervezték munkájukat. Így például a szolgálati idő megváltoztatásával és az állandó éjszakai csoportok megszüntetésével az éjszakai szolgálatot teljesítők számát nyolc fővel csökkentették. A felszabadult munkaerőt a főforgalom zavartalanabb lebonyolításánál hasznosították. Önkéntes jelentkezés alapján 16–23 óráig ügynevezett félévszakas szolgálatot rendszeresítették, amely az eddigi tapasztalatok szerint be is vált. Véleményünk: ezek olyan helyes kezdeményezések, amelyekre a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság többi részlege is felfigyelhetnek, s területükön sajátos helyzetük figyelembe vételével megfelelő módon alkalmazhatják.

A munkában jelentkező problémákra is gondoltak, mert nyolc fő kiképzését vállalták a nyári forgalom idejére. Ezt a vállalatot is teljesítették, mivel már eddig 10 főt tanítottak be. Az Atlétikai Európa-Bajnokság idején a nemzetközi osztálynak 12 dolgozót küldtek segítséül hat napig. Ezen a módon az említett fontos nemzetközi sportesemény távbeszélőforgalma zavartalan volt. A Horváth Mihály téri főnyomócső-törés komoly többletmunkát jelentett a központnak, de közös összefogással, gyakran kerülő útirányok igénybevételével biztosították a viszonylag zavartalan forgalmat. Mivel a központ dolgozóinak 75 százaléka, a kapcsolószemélyzet 82 százaléka vesz részt a szocialista brigádmozgalomban, feltétlenül el kell ismerni a szocialista brigádmozgalom jelentőségét, hasznosságát ezen a területen is.

Fábián Lászlóné brigádvezetővel munkahelyén beszélgettünk. Megtudtuk tőle, hogy brigádja 12 főből áll, tagjai családok anyák és fiatal lányok. Egyik legnagyobb eredményüknél tartják, hogy a munka minőségének javítása érdekében megvalósították az önellenőrzést. Egy-egy távbeszélőjegeit kölcsönösen ellenőrzik, s ha egyes munkahelyeken nagy a túlterheltség, bizonyos áramköröket egy kevésbé elfoglalt kezelő vesz át. Az egyenletes terhelés biztosításáért adott esetekben a kapcsolásokat kerülő úton végzik el, így a várakozási idő megrövidül.

A szakszervezeti bizottság titkára, dr. Pethő Sándor és a KISZ-titkár, Szabó Jenőné ezeket mondják:

Szerintünk az eredmények elsősorban az alkotó együttműködésnek, a jó aktivahálózat munkájának tudhatók be.

Radni Istvánnak, a terosztály vezetőjének véleménye: A belföldi kezelési osztály dolgozóinak kongresszusi munkaverseny sikerei jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy az igazgatóság az I. félévben intézkedési tervében rögzített 16 határidős feladata közül 15-gt befejezte.

Az önellátóság, a kezdeményezés jellemzi a Belföldi Távbeszélőközpont dolgozóinak, vezetőinek munkáját. E két tényező olyan tartalék, amelyek feltárása és hasznosítása szinte minden üzem, postai szerv érdeke.

Kovács József

LELKES HATVANIAK

Nálunk mindenki érzi, látja, hogy kapott valamit a társadalomtól — mutat körbe a tavaly kétfélmillió forintos költségvetés újávarázslatát, 75 esztendő hatvani posta vezetője, Kóvári Géza.

Korszerű gépek érkeztek, megjavultak a munkakörülményeink. A pártkongresszus esztendőjében úgy akarunk dolgozni, hogy elnyerhesük a szocialista munka és a kiváló hivatal címetek.

Az elhangzó szavakat a tények igazolják. A megyebizottsági instrukció alapján kongresszusi felajánlásait éves feladataikhoz igazították. Az év első felében jól dolgoztak. Tartják a táviratok 15–20 perces kézbesítési átlagát, ám mégis elégedettek, mert további csökkenést kívánnak elérni.

A hírlapelőfizetések növelése érdekében is mindent megtesznek. Deák István, aki majd négy évtizede, hogy első alkalommal lépte át a hatvani posta küszöbét — jelenleg hírlapelőfizető. Nemrégiben egyik vasárnap délelőtti munkatársaival együtt ellátogattak a járás legkevesebb újságot előfizető községéhez, Herédre. Beszéltek emberekkel, nem is eredménytelenül.

A többiek, így ifj. András Istvánné segédített arra vállalkozott, hogy megtanul a távgepírón dolgozni.

— A hivatalban ugyanis csak két távirás van, s helyettesítőjé gondolt okoz a vezetésnek. Már korábban is ptyögöttem a gépen, megkedveltem, szeretnék jobban érteni hozzá, várom, hogy megkapjam a tankönyvet — mondja az ifjú segédtiszt.

A szakszervezeti bizottság minden emberrel beszél, kongresszusi verseny ügyben. A munkát Papp Gyula, szbittkár irányította, nem is rosszul. 1959 óta látja el a tisztet Hatvanban, s május 1-én „Szakszervezeti Munkáért” kitüntetést kapott.

— Nem engem, hanem a kollektíva munkáját jutalmazták, szaktársaink támogatása nélkül nem boldogulhatnék — jegyzi meg figyelemreméltó szerénységgel.

— A szakszervezeti bizottsággal és a pártszervezettel közösen érthetjük el, hogy erőfeszítéseink eredménye legyen. Kíváncsi mindenki, ezt az együttműködést — mondja Kóvári Géza hivatalvezető.

Hogy ez a vélemény megnyilvánul megalapozott, annak ékes bizonyítéka: 1966-ban a szocialista munka hivatala címért versenyeznek már.

F. T.

Csökkentek az adáshibák

A verseny fogalma, amikor eléje került a „munka” szó, új értelmet nyert. A gyárakat, üzemeket járva, az önmagát megfeszítve serénykedő embert keresem. Hiába. Helyette munka- és versenykedvet találtam, könnyíteni vágyó ötletességet, újat akaró lendületet. Akkor jöttem rá, hogy a nyugodt tekintet és nem az eltorzult arc az effajta versenyközvetlen természetes jellemzője. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságához tartozó televíziós adótoronyban tett látogatásom még inkább meggyőzött erről. Ugyanis az itt dolgozók brigádokba tömörült része versenyben van. Szocialista munkaversenyben, pártunk IX. kongresszusának tiszteletére. És tekintetük nyugodt — gondolatokat takar. Munkájuk pontosságot és nem erőfeszítést kíván. Nagy felelősség hárul vállukra. Egy rossz mozdulat — és a televízióadást figyelő néző előtt máris megjelenik a bosszantó felirat: Adáshiba! S valljuk be, az utóbbi időben igen ritkán látunk! Ha igen, akkor sem az ő hibájukból. Pedig most volt a csúcsidény: labdarúgó VB, úszó, atlétikai és röplabda EB. Az adás tehát hosszabb vagy rövidebb láncban külföldről jött, vagy külföldre ment. Hatványozott figyelmet követelt a megokszorozódott hibalehetőség. De a nagy próbátételről most már a jól végzett munka utáni elégedettséggel beszélnek az adóállomás dolgozói:

— Kongresszusi felajánlásunk része volt, hogy a nemzetközi sorozatadások megkezdése előtt ellenőrizzük az átvételi láncok hazai szakaszát. Az elhasználandó berendezéseket kicseréltük, s jó részében ennek köszönhető a hibátlan adás — mondja **Szűcs József** szb-titkár, aki jómaga is részt vett a munkálatokban.

A tv-adócsoporthoz nevében **Papp József** technikus mondja el kongresszusi felajánlásukkal kapcsolatos munkájukat:

— A raktár dolgozóinak segítgettünk a készlet felülvizsgálásában, ugyanis ők nem tudják, milyen alkatrészekre van gyákrabban, nagyobb mennyiségben szükségünk. Másik problémánk volt a berendezéseinket működtető váltóáram gyákrabbi ingadozása. Nemrégiben helyezettünk üzembe egy ingadozást kiküszöbölő szerkezetet, s most a tartalékon dolgozunk. Fontos dolog ez, mert ha az adást működtető áram csak egy voltnyit is eszik, vagy nő, a kép elsőlétezik, vagy világossá válik.

Ezután az „elmondottak izmeltető” magyarázatát vé-

gigvezettek a 13 emeleten. Mindenütt ragyogó tisztaság és rend fogad. Az itt dolgozó mérnökök, technikusok nyugodt, pontos emberek. Nekik köszönhető, hogy az elmúlt hónapok nagy sportvetélkedőin résztvevők eltorzult arcát olyan tisztán, élesen láthattuk a képernyőn.

— A közvetítés műszaki paramétereit jobbak voltak az Élüzem cím eléréséhez szükségesnél — mondja **Haraszi Pál**, az igazgatóság tervosztályának vezetője és szb-titkára, aki szakszervezeti munkájaként a munkaversenyek eredményeit havonta összegezi. Majd így folytatja:

— Április 26-án indítottuk el a kongresszusi munkaversenyt, s ma már jórészt a múlt eredményeiről számolhatok be. Csak néhány példát emelnék ki. A Budapesti Távfeszítő Mikrohullámú Állomáson versengő brigádok tagjai vál-

lalták, hogy az állomás környezetének kulturáltabbá tételére elvégzik a szükséges takarítási munkálakat, valamint elkészítik egy kézilabdapályát. 7500 társadalmi munkóra eredményeül a pályát az ígért határidőre átadták. Vagy például 21 fiatalunk vesz részt a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban, nem is beszélve a politikai szemináriumokon rendszeresen részt vevő számos dolgozónkról. Szintén kongresszusi felajánlás volt az ötévesi középiskolák műállomásainak elkészítése, amit július 31-re a fejlesztési és beruházási osztály dolgozói be is fejeztek. Végezetül csupán annyit szeretnék megemlíteni, hogy dolgozónk, a kongresszusi munkaversenyt nem kampányfeladatnak tekintik, hanem mindennapi pontos, jól szervezett munkájuk részének.

Erődy Ferenc

A szerény kiválóak

— Jó, hogy jön, elvtárs, maga legalább elmondja: milyen díjat nyertünk Balatonalmádiban. Mi annyit tudunk csupán, amennyit a Postás Dolgozó júniusi számában megjelentetésükre olvastunk. Minden ember büszke a sikereire, örültünk volna, ha erről hivatalosan is értesítettek volna bennünket...

Kérdésként indultam Lakihegyre, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság két karbantartó technikusához, **Szitya Endréhez** és **Utasi János**hoz. Érdeklődni akartam a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban részt vett két fiatal vizsgamunkájáról — amelyet a vasút, a posta és a közlekedés ifjúságának Balatonalmádiban rendezett, június 19-i béketalálkozóján a két első díj egyikével jutalmaztak — és még elő sem állok jövetelem igazi céljával: ők kérdezzék. Meg is kérem őket, mondjanak el mindent sorjában.

Az alacsonyabb, barna fiatalember, **Szitya Endre** kezdi. — Mindketten a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban jártunk, annak elvégzése után szerződöttünk Lakihegyre; János 1955-ben, én pedig egy évvel később... Az elektromosság világában egymagában valahogy kicsinynek érzi magát az ember, de ha ketten vagyunk, van kivel megbeszélni a problémákat, van, aki meglátja a másik hibáját — hiszen munka közben tévedhetünk.

Igy lett a két volt iskolatárs egymást segítő jóbarát.

— Az ember könnyen felejt — folytatja **Utasi János**. —

Állandóan tanulnunk kell, hogy rögzödjünk a technikumban szerzett, munka közben elsajátított ismeretek. Ezért jelentkeztünk 1964-ben a Szakma Ifjú Mestere mozgalomba. Olyan hivatástechnikai kérdésekre kellett felelnünk, amelyek felérték szinte egy érettségivel, s közben felfrissítettük az egykori tananyagot.

A szóbelin természetesen külön-külön vizsgáztak — mindketten aranyérmert kaptak —, ám a gyakorlati vizsgamunkájukat közösen nyújtották be. Ehhez hasonló masinát már 1960-ban is készített a két jóbarát — az ma is működik Lakihegyen. A vizsgamunkánál egyszerűbb és nem olyan tetszetős.

A két fiatalember közvetlen munkatársai körében nem is olyan fiatal. **Zöld Endre** brigádfővezető mellett ők a legregibb tagjai a május elsején bronzkoszorúval kitüntetett Zöld-brigádnak.

A brigád segítése nélkül semmire sem mentünk volna — vallják. — Miközben a vizsgamunkára készültünk, amikor lehetett, könnyítették a benti feladatoknál. Hiszen fél évig dolgoztunk a berendezésen, s így is csak Szilveszter éjszakáján, egy órával a végső határidő előtt készült el.

Legközelebb már ők segítették a náluk fiatalabbakat és büszkén említi, hogy tavaly a SZIM keretében **Harptai Imre** kapott arany-, **Kiss László** pedig ezüstérmert.

— Az a tény, hogy szocialista brigádban dolgozunk, bizonyos követelményeket jelent. Itt mindenkinek bizonyítania kell. Ha nem lennénk szocialisták brigád tagjai, ha nem lennénk brigádvállalások, munkaversenyek, felajánlások, talán el is tünynénk.

Jelenleg is olyan közös munkán dolgozik a két jóbarát, amely a Zöld-brigád pártkongresszusi felajánlása között szerepel. Kora tavasszal kezdtek hozzá: az adó rádiófrekvenciás oszcillátor elválasztó fokozatának elavult és már nem gyártott csöveit új típusú csövekkel cserélik fel. Ez bizonyos átalakításokkal jár — ám a munkálatok 90 százalékát már elvégezték.

Utasi János egyébként két esztendőn át szb-elnök volt, s a legutóbbi választáson póttagnak jelölték. Amikor — **Zöld Endre** brigádfővezető társaságában — arról beszélnek, hogy a náluk fiatalabbakat segíteni kell, hozzátesszik:

— Mi is sok segítséget kaptunk a tapasztaltabb szakemberektől. Szakmai fejlődésünket, különböző vállalásaink teljesítését, a SZIM-ben való részvételünket rendszeresen ellenőrizte a szakszervezet, érdeklődtek: miben segíthetnek, van-e valamilyen gondunk, nehézségünk. Ahhoz, hogy jövőre ezüstkoszorús brigádunk legyen, hogy a brigád tovább éljen és a legifjabb tagok is mihamarabb beilleszkedjenek, foglalkozni, törődni kell velük. Úgy, ahogy a mi esetünkben is megtették a nálunk idősebbek...

(földes —)

A kultúrunka elismerése

Augusztus 19-én a SZOT székházában szakszervezeti kulturmunkásokat tüntettek ki. Az ünnepségen megjelent **Gáspár Sándor**, a SZOT főtitkára, **Molnár János** művelődésiügyi miniszter-helyettese. A kitüntetéseket **Baranyai Tibor**, a SZOT kulturális osztályának vezetője adta át. A kitüntetettek között szerepelt három postás dolgozó is, így **Patke Józsefné**, a Budapest 70. postahivatal szb-könyvtárosa, **Fekete István**, a Csongrád megyei bizottság tagja és **Kállai Imréné** Szeged 1. postahivatal dolgozója.

Patke Józsefné szinte gyermekkorától szerelmese a könyveknek, 1960-ban boldogan vállalta el a könyvtárosi beosztást. Az akkori 4500 kötetes könyvtár 7000-re növekedett, s rendszeresen 600—700 postás dolgozó olvas.

Az asszony kissé elfogultan szorongatja az elismerő oklevelet, a művelődésiügyi miniszter dicséretét. Lát-szik rajta a boldogság. Társadalmi munkájáról beszél, arról, hogy milyen nagy öröm számára, ha egyre több ember veszi kezébe a könyvet, egyre többen szeretnek meg az irodalmat, s ebben nem kis része van neki is. Győzelemnek tartja, ha egy-egy új olvasó rendszeresen látogatja a könyvtárat. Tudja például, hogy a kézbesítők nagyon elfoglaltak, ezért helyükbe viszi a könyvet. Ilyenkor nagyon szíves fogadtatásra talál.

★

Fekete István tagja a Csongrád megyei bizottságnak, s több mint tíz éve mint kultúrfelelős tevékenykedik a szakszervezeti mozgalomban. Sokan ismerik, hiszen az évenként megrendezett Szegedi Szabadtéri Ünnepi Játékok ideje alatt az ország különböző részéből érkező postások gondoskodó idegen-vezetője is. Hűszéves korában jegyezte el magát szülőfalujában a színpaddal. Erről az időről beszél.

— A kultúra emberei különleges anyagból gyúródnak. Aki egyszer megszerette ezt a munkát, nem tudja abbahagyni.

Ott a kezében a Szocialista Kultúráért kitüntetés, s akármilyen fures, alig várja az ünnepség végét, hiszen csak éppen „átutazó” a fővárosban. A délutáni vonattal utazik Sopronba kiránduló csoportja után. Mint mondotta, igen boldog volt, amikor bölcsészhallgató lánya közölte vele: szeretne kulturmunkás lenni. Lesz hát folytatója munkájának.

★

Fehér kalapban, elegánsan, de szerényen ül helyén **Kállai Imréné**, a Szeged 1. hírlaposztályának dolgozója. A színpadon mint Gert-rudis, Flóra és még sok más darab főhősnője arat sikert, a hivatalban pedig a hírlapterjesztésben. Színeszőnő szeretett volna lenni. Szülei nem engedték. Műkedvelőként kezdte Gertrudis szerepében, 15 évvel ezelőtt. Színjátékos csoportjával olyan kicsiny falvakba is eljutnak, ahová igazi színház nem kerül el. Déryné a példakép. Nem a haszon, hanem a kultúra terjesztése a céljuk. Nem kötelességből, hanem kedvtelésből játszanak télen-nyáron, van úgy, hogy asztal tetején vagy hirtelen tákolat dobogón. Ez nem zavarja őket. A lényeg, hogy játszanak szeretnek szórakoztatni, nevelni. Talán azért is népszerűek megyszerte. A művelődésiügyi miniszter dicséretét kapta.

V. K.

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNKRŐL

Szakszervezetünk elnöksége augusztus 25-én tartotta esedékes ülését. Elsőként a Pécsi Postaigazgatóság baleseti helyzetéről és a munkavédelmi intézkedési tervben szereplő feladatok végrehajtásáról szóló beszámoló került napirendre. Kiegészítő jelentést **Baranya, Somogy, Tolna és Zala megye** bizottságai készítettek.

Második napirendi pontként a posta első félévi tervteljesítéséről és a szocialista munkaverseny helyzetéről (különösképpen az MSZMP IX. kongresszusának tiszteletére tett vállalások teljesítésének tapasztalatairól) szóló jelentés szerepelt, amelyet szakszervezetünk közgazdasági osztályának vezetője ismertett. Végül a főkönyvelőség vezetője tájékoztatta az elnökséget a szakszervezet 1966. első félévi gazdálkodásáról.

A napirenden szereplő témákat a kiegészítésekkel együtt az elnökség elfogadta.

Legyen közérdek a munkavédelem!

Szakszervezetünk elnöksége előtt számolt be **Garamvölgyi Miklós**, a Pécsi Postaigazgatóság vezetője az igazgatóság baleseti helyzetéről és a munkavédelmi intézkedési tervben szereplő feladatok végrehajtásáról. Az érdekelt megyebizottságok kiegészítő jelentést készítettek.

A jelentés őszinte, reális képet adott az igazgatóság baleseti helyzetéről. Általában megállapítható, hogy a vizsgált öt év alatt javult a helyzet. Viszont ez év I. félévi adatai alapján az előző év azonos időszakához viszonyítva a balesetek száma 60,8 százalékkal nőtt. Ezt a tényt figyelembe véve az igazgatóság általában mindenütt feltárta a baleseti veszélyforrásokat, s ahol nagyon sürgős volt, megelőző technikai intézkedéseket tett. Ilyen célra mintegy 900 ezer forintot fordítottak. Szabályozták az üzemi balesetek vizsgálatának rendjét.

Elismerően nyilatkozik a beszámoló a munkavédelmi ökről. Jelenleg az igazgatóság területén 470 munkavédelmi órát végző dolgozó bizottságára. Önkritikusan állapítja meg viszont, hogy az üzemi balesetek első fázisú kivizsgálása még ma is hiányos, főleg a vidéki kihívások esetében. Például nem a helyszínen vizsgálják ki a megtörtént baleset körülményeit, nem hallgatják ki alaposan a sérültet és a közvetlen tanúkat, fenntartás nélkül elfogadják a sérült véleményét. Hasonló a helyzet a második fázisú kivizsgálásoknál is.

Mint fontos feladatot jelölik meg maguk számára az egészségvédelmi és balesetelhárítási oktatás színvonalának emelését, különös tekintettel a munka- és üzemszervezésre. Dicséri a beszámoló a szakszervezeti szervek közreműködését, elsősorban a Somogy és a Baranya megyei bizottságokat, munkavédelmi aktivákat. Figyelmeztető a beszámolóban az a tény, hogy az igazgatóság területén 13 igen rossz, és 39 közvélemény-életveszélyes hivatalt tartanak nyilván. 87 hivatalt egyéb okokból kifolyólag nem felel meg a követelményeknek. Egyéb-ként a megtörtént balesetek nyomán 13 esetben rendelt el az igazgatóság vezetője a felelősség megállapítása céljából fegyelmi vizsgálatot, s három dolgozót, valamint három munkalátnyit — akik nem tartották be a munkavédelmi előírásokat — rendbontással sújtottak. Több esetben névre szóló figyelmeztetést kaptak azok, akik kevésbé voltak vétkesek a megtörtént balesetben. A büntető és fegyelmi eljárás megindításának jogával legjobban Somogy megyében éltek.

Ismerve az állapotokat, az igazgatóság munkavédelmi intézkedési tervében jelentős feladatok szerepelnek. Ilyen például az, hogy Lenti közűrszervezeténél és egészségügyi postahivatalánál jövőre új postaházban helyezik el. Nagyberki, Guttorföld és Kuntelep postaházának építése ez év III. negyedévében befejeződik. Zalaegerszeg 1. postahivatal dolgozóinak régi panaszát orvosolják: öltözőt, mosdót és jobb világítást kapnak, s még sorolhatnánk a figyelemre méltó intézkedéseket.

Az elnökség is elismeréssel vette tudomásul az igazgatóság erőfeszítéseit. Ugyanakkor — elsősorban a szakszervezeti szerveket — figyelmeztette a munkavédelemmel kapcsolatos feladatok maradéktalan végrehajtására.

Az elnökség a legfontosabb feladatokat is megjelölte. Megállapította, hogy a szakmai és a szakszervezeti szervek munkavédelmi tevékenysége közép és alsó szinten egyaránt egybeolvad. Ezért törekedni kell a szakmai és szakszervezeti munkavédelmi feladatok jobb összehangolására, egyben elhatárolására. Javasolta, hogy az igazgatóság a beszámoló legfőbb tanulságait hivatalt, üzemi, illetve osztályvezetői értekezleten értékelje és tegyen további határozott intézkedéseket a felelősség növelése és a munkabiztonság érdekében. Javasoljuk: az igazgatóság fordítson nagyobb gondot az ellenőrzések, munkavédelmi szemlék során a munkavédelmi ökrök által feltárt hibák megszüntetésére. A megyebizottságok az érdekeltekkel tanácskozzák meg az elnökségi ülés elé terjesztett anyagot, az ott hallottakat és vonják le belőle a tanulságot. Legyen feladat az a termelési tanácskozásokon, taggyűléseken, bizalmi csoport- és szocialista brigádértekezleteken is.

A tanulságok szerintünk az egész Postának hasznára válnak.

Műszaki könyvnapok

Ez évben immáron ötödik alkalommal rendezik meg országos méretekben október 15. és november 6. között a Műszaki Könyvnapokat. Az ünnepélyes megnyitót mintegy 500 könyvvásár, író-olvasó találkozó követi üzemekben, városokban és falvakban. A könyvnapokra 39 művet jelen-tetnek meg 127 ezer példányban. A Műszaki Könyvklub tagjai a könyvnapok idején 170 korábbi kiadványt 50 százalékos áron vásárolhatnak meg. A legnagyobb kiállítást az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ aulájában (Budapest, VIII., Múzeum u. 17.) rendezik.

Nem kell külön hangsúlyozni a műszaki szakirodalom jelentőségét. Egyre több munkás, technikus, mérnök és tudós használja munkájához a műszaki könyveket. Jelentős a posta területét érintő megjelenés és a közeli napokban Könyvnapok.

Lovasfutártól – a postarepülőkhig

Tíztagú szakszervezeti üdülőcsoporttal utaztam három hétre Mongóliába. Sok színes élményt, felejthetetlen emléket hoztam magammal. Ott-tartózkodásunk második napján megkerestük Ulan-Batorban a főpostát, hogy hírt adjunk magunkról az itthoniaknak.

Egy olyan ablakhoz megyek, ahol nem várakozik senki. Az ablak mögött asszony alig különbözik a többitől, talán a homloka magasabb és az arca kerekdedebb, de ugyanaz az ébenfekete haj kontyba feltűzve (minden mongol nőnek ébenfekete haja van), a ruhája vakító lila selyem, derekát világoskék szalag szorítja össze. Kérdezek, s a tolmács fordít.

Két éve dolgozik a postán, azelőtt énekesnő volt, de megbetegedett a torka. Kitanulta a gépkocsivezetést, megszerezte a jogosítványt, egy évig járta autójával a várost. Már mosolyog, amikor mondja, hogy a férfiak aztán kiszorították. Így került a postára. Jól érzi itt magát.

— Szigorúak-e a főnökök, erős-e a fegyelmet? — érdeklődöm.

— Nálunk nem fordul elő fegyelmezetlenség, mindenki tudja, mi a feladata és azt el is végzi rendesen — mondja mosolygva.

Decse Lánján lánykorában szüleiével még jurtában lakott, szülei pásztoremberek voltak, később, amikor férjhez ment, férjével közházba költözött, azóta is ott lakik, a főváros szívében.

Kedvem lett volna végignézni belülről is a postát, többet beszélgetni az emberekkel, de nem szakadhattam el a csoporttól, indultunk vissza az üdülőbe. Csak a hazautazásunk előtti napon tölthettem ismét egy kevés időt a postán. A tolmácsal megyünk, a hivatalvezetőt keressük. Amíg az emeletre baktatunk, eszembe jut egy könyv, abban olvastam a mongol szokásokról. A kort, az idős embert igazán tisztelik, de a nőt aligha. Etközésnél például a sorrend ez: a legidősebb, a leg-rangosabb, általában a férfiak és csak azután a nők.

Az emeleten hosszú folyosó vezet egy ajtóhoz, a teremben két magas sorban telefonhuzalok, zsinórok óriási tekervénye. Szájcisapkás férfi kis létra tetején térdel, kezében kézi-beszélő, melyet ide-oda kapcsol, s közben nagyokat kiabál. Vizsgálja a berendezést — világosít fel egy alacsonytermetű fiatalember, Gombo-Giv mérnök. Egy éve dolgozik itt, Moszkvában tanult egyetemen. Szakmáját nehéznek tartja, de szereti. Kicsit ő is tartózkodik, de szívesen válaszol a kérdésekre és néha-néha még mosolyog is. Ilyenkor elővillan hófehér fog-sora (minden mongol embernek irigylésre méltó, egészséges, hófehér fog-sora van). Megtudom tőle, hogy az itt dolgozók 60 százaléka fiatal, 70 százaléka pedig szakszervezeti tag.

A távbeszélő osztály négy tereméből áll, 8000 előfizetőjük van a fővárosban. Közben hozzánk csatlakozik egy barátságos, kedélyes szovjet ember. Dtuob szaktárs műszaki tanácsadóként jött öt hónappal ezelőtt a Szovjetunióból. Előkerül egy mongol postai vezető is, Szabiu elnök. Négyesben beszélgetünk.

A mongol posta 45 éves. A Mongol Szocialista Köztársaság megalakulása után, 1921 júliusában hozták létre a külügyminisztérium mellett működő postai összeköttetések hivatalát. Azelőtt királyi lovas futárok bonyolították le a postafor-galmat. Az első összeköttetések Ulan-Bator és Altambular között jöttek létre. A következő években az összeköttetés tovább bővült és nagyobb vidéki városokban, központokban posta-hivatalok nyíltak.

Videki útjaink során láttam néhány postautót, amely egyúttal személyeket is szállít. A postautók egyben a fiatalok ismerkedési helyeül szolgálnak. Nem egyszer hallottam olyanokról, akik a postautóknál ismerkedtek össze, majd később házasság lett belőle.

1949-ig a postai küldemények továbbítása csak a főváros és a jelentős vidéki centrumok között történt gépkocsin, a többi postai szállítást lovasfutárok látták el. 1950-től kezdve mindenütt gépkocsira cserélték a lovakat, sőt a légiszállítást is bevezették. Jelenleg a légiposta hetenként háromszor továbbít küldeményeket a vidéki központokba.

Az elkövetkezendő években a postai munka jó részét gépesítik, gépet használnak Ulan-Batorban a levelek rendezéséhez és bélyegzéséhez is. A Szovjetunió segítségével Darhan-ban korszerű postahivatal épül. A negyedik öt éves tervben tovább fejlődik Mongólia népgazdasága és kulturális élete, így a posta is. 16 posta kirendeltséget létesítenek még a köztársaságban.

Meleg, baráti kézszorítással búcsúztunk mongol szaktársainktól.

Vonák Katalin

alakult
1960
ban

„Az elmúlt évek tapasztalatai és az 1966. évi feladataink alapján vállalkozunk az alábbiakban tesszük meg: anyagtakarékosság, munkafegyelm, a munka minőségének javítása, politikai képzés, szakmai képzés fokozása, a baráti és kollektív szellem elmélyítése.”

Kilenc ember ült össze az elmúlt év végén, hogy elkészítse a brigád vállalkozását az 1966-os évre. Kilenc ember: öt férfi, négy nő, együtt — a Mamuzsits-brigád. Közlebb-ről: a Belváros Távbeszélő Üzem alközpont-karbantartó brigádja, a Zrínyi utcától a Kiszísi utcáig, a Dunától a Kiskörútig. Minisztériumok, külkereskedelmi vállalatok, bankok, tanácsok és egyéb intézmények összesen 164 alközpontjának zavartalan munkáját biztosítja Mamuzsits Mihály és Ujvári Imre, 9 tagú brigádjával együtt.

A fenti idézet a Mamuzsits-brigád vállalkozásából való, s kezdő sorai teljes joggal hivatkoznak az elmúlt évek tapasztalataira. A brigád 1960-ban alakult, s azóta minden esztendőben elnyerte a szocialista brigád címet, hogy a hatodik alkalommal e büszke cím mellé átvegye az őket megillető ezüstplakettet is. S mivel ennek a brigádnak valamennyi tagja egyben alapító tag is, minden egyes tag megkapta az ezüstszorosú jelvényt. Ahogy Szedő Károly, az építési osztály vezetője (melléleg megbízatása előtt a mostani Mamuzsits-brigádnak volt a vezetője!) mondotta: talán ez az egyetlen dolog, amiben ez a brigád megelőzi az Ujvári-brigádot, hiszen ezek is hatszor nyerték el a szocialista címet és kapták meg az idén az ezüstplakettet, csupán a tagok nem kaptak valamennyien ezüstszorosú jelvényt. A két brigád versengése mentes minden önsz érdekeltől, s ha nagyon igazságosak akarunk lenni, egy-egy pillanatra úgy érzi a külső szemlélő, hogy tulajdonképpen csak egy brigád van itt, amelyen belül vetekszik két csoport, hogy teljes erőbedobással megvalósítsa az egyetlen brigád közös tervét. És a brigádvezetők — Mamuzsits és Ujvári — gondolkodásmódjának ismeretében,

végleg úgy tűnik, ez a való, ez az igazság. Nincsenek nagy szavak, de vannak nagy vállalkozások és mögöttük az emberek egyénenként és együtt: a brigád.

A brigád tagjai keserves győzelemnek tekintik, ha a másik brigádot győznék le és nem a megoldásra váró, bizony, nem könnyű feladatokat. Egyetlen példát csupán: az elmúlt 12 esztendő alatt csaknem duplájára emelkedett az alközpontok kapacitása, s a területen dolgozó emberek — hat esztendő óta: a szocialista brigádok — létszáma változatlan. Világos, hogy mindig új és új munkamegoldásokra volt szükség, mindig új és új lendületre, hogy tartani, sőt, fokozni tudják az előző évben elértet. A karbantartás területén teljes volt az egysemélyi felelősség, s ez — úgy tűnt — jó és egészséges. De az egyre növekvő feladatok még ennél is többet követelnek. — Uj karbantartási rendszert dolgoztunk ki — magyarázza Mamuzsits Mihály. — Ennek lényege, hogy folyamatosan foglalkozunk felújítással, egy-egy gépezet generálózunk. Ezzel megszűnt a szaladgálás, rengeteg munkaidőt nyerünk és természetesen, a munkaidőt hasznosabbá is tettük. A brigádból öt ember most is a bejelentett hibákhoz futkároz, ezt a munkát nem tudtuk kiküszöbölni, nem is fogjuk tudni, ez hozzá tartozik munkánk természetéhez. Persze, ma még nem élvezhetjük ennek az új módszernek az előnyét, ma még munkatöbbletet jelent, hogy holnap gyümölcsözőn a hibák csökkenő irányzatában. Lehet, hogy kísérletünk még majd módosítást kíván, de végső célunkat nem módosítjuk: a megnövekedett feladatok a létszám emelése nélkül kívánjuk megoldani.

A 6. pontot olvasom és annak részletezését: „A baráti és kollektív szellem ápolása érdekében minden hónapban klubnapot tartunk, illetve annak keretében közös kirándulást; moziba, színházba, múzeumba járunk, úgy, hogy a brigádtagok hozzatartozói is velünk tarthatnak. Rövid és mégis tartalmas cél, s én úgy érzem, meg-

tem a titok nyitját: ilyen munkát csak baráti, csak valóban kollektív szellemben lehet tartósan, folyamatosan végezni. Persze, mindez csak akkor igaz, ha ez a 6. pont nem csupán forma, hanem nemcsak tartalom összegezése.

— A klubnap ma már nálunk hagyomány, nem tudjuk elképzelni, hogy elmaradjon, mindenkinek hiányozna. S ha egyszer a nap, az időpont kiválasztása miatt valaki távolra kényszerülne, aligha bocsátaná meg. De szerencsére, eddig még senki sem maradt távol. Hogy mi ennek a magyarázata? Szeretünk egymás társaságában lenni. Előbb beszélgetünk, többnyire a közös gondokról, közvetlen brigád-problémákról, vagy országos kérdésekről, olykor világpolitikai eseményekről. Később előkerül a sakk, megalakul

egy ultiparti, és kialakulnak itt is, ott is a „kibicek”. Itál is akad: sört iszunk, málnaszörpöt, más üdítőitalokat — ki mit szeret. Volt közöttünk egy — ma már más körben dolgozik — aki meg-rögzött kakaós volt. Neki mindig kakaót szerezünk be. Ha egyszer azt szereti! Nem vagyunk egyformák. A mi barátságunkat nem az ital kapcsolja egybe, hanem az, hogy nemcsak a munkánk közös, de az évek folyamán „közös nevezőre” hoztuk az érdeklődésünket is. Rövid lesznek: meg vagyunk elégedve egymással.

En is rövid lesznek: a Belváros Távbeszélő Üzem karbantartó brigádjainál az ezüstplakettek, a koszorús jelvények jó helyet találtak maguknak.

(bródy)

A franciák nálunk

Az ötven tagú Postás Szimfonikus Zenekar június hónapban Gennevilliersben vendégszerepelt, meghívó barátaink pedig viszonzásul augusztusban töltötték 12 napot hazánkban.

Francia vendégeink közül csak néhány járt eddig szocialista országban. A többiek — bár mind szimpatizáns — nem voltak kellően tájékozva életviszonyainkról. Érthető tehát, hogy örömmel, de bizonyos szorongással jöttek hozzánk.

A Keleti pályaudvarra érkezett a párizsi Gare de L'Est-ről indult vonatuk és a megérkezéskor olyan karban-keltek, amely vetekszik bármelyik párizsi pályaudvar forgalmával.

Az első benyomások azonban kedvezőek voltak, mert ismerősök várták őket és a jó hangulat elkísérte őket hazautazásukig. Az első üdvözlő szavaktól ugyanis a búcsú-kézfogásig itt-tartózkodásuk program szerint zajlott. Így volt ez a mieinkkel is Franciaországban.

Hat nappalaton tartózkodásuk alatt megismerték az országgrész természeti szépségeit, történelmi emlékeit és emellett a meglátogatott postás üdülési intézményeket. Az alábbi üdülőből kirándultak Siófokra, Tihanyba. Az ország legszebb táján átutazva meglátogatták a pártatlan hévízi gyógyüdülönket is.

Budapesten a Postás Technikumok József Attila Kollégiumában voltak elhelyezve. A kényelmes elhelyezés annál is inkább megragadta figyelmüket, mert az általuk ismert francia kollégiumok korántsem ilyen komfortosak. A csoport széniora, M. Lucien Legot elmondta, hogy fia olyan kollégiumban volt elhelyezve, ahol egy teremben 150 fekvőhely van. A fővárosi tartózkodásuk alatt megtekintették Budapest nevezetességeit. Különös sikere volt körükben a Bélyegmúzeumnak. A látogatási idő leteltekor alig tudtak megválni az ott látottaktól.

Kedvező kép alakult ki bennük rövid itt-tartózkodásuk alatt életkörülményeinkről. Szimpátiájuk meleg, baráti érzéssé alakult, elsősorban a magyar postások iránt, akiknek szervezett ereje tette lehetővé ezt a kölcsönös vendéglátást.

Dr. Jankovich Lajos

A PUSKÁS-TESTVÉREK

Szöveg: Kindzierszky Emil
Rajzok: Pócs Sarolta

1. Az akkori idők divatja szerint Puskás Tivadar a bécsi Theaterschuleban tanult, de utána semmi kedve sem volt közhivatali vállalni. Angliába és Amerikába készült, hogy csekély örökségével valami vállalkozásba kezdjen. Először azonban jól meg akart tanulni angolul.

2. Angliában kezdetben nevelésközdött, majd egy vasútiépítő társaság alkalmazottjaként Erdélybe került. Két év alatt összegyűjtötte keresetéből azután Amerikába utazott. Kaliforniában megvett egy aranybányát, amelyet katonai szolgálatba lépett öccséről, Feri bányának nevezett el.

3. Amikor Puskás értesült Bell találmányáról, nyomban meglátta a telefonban rejlő óriási lehetőségeket. Minthogy azonban a gyanakvó Bell nem fogadta, Puskás fölkereste Edisont, aki a szénmikrofon felfedezésével jelentősen tökéletesítette a telefont.

4. Hosszas huzavona után Bell és Edison meg- egyeztek egymással: egyesítették a két találmányt és a telefon megkezdte világhódító útját. Ebben a legfőbb érdem Puskás Tivadarnak, aki ötletét megvalósítva, Franciaországban megépítette az első telefonközpontot.

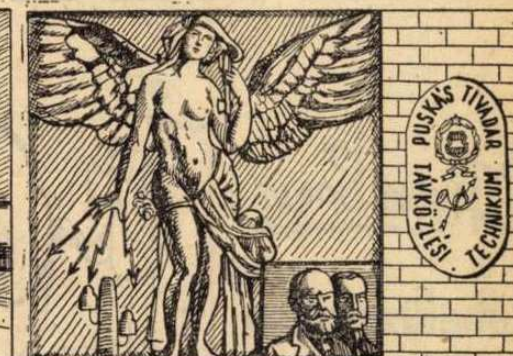
5. Puskás Tivadart üzleti ügyei Párizshoz kötöttek. Ezért öccsét, Puskás Ferencet huzárfőhadnagyot bízta meg a budapesti első telefonközpont megépítésével Puskás Ferenc tehát, lemondott katonai rangjáról...

6. ... és rövid élete végéig a telefon elterjesztésén munkálkodott. Kezdetben óriási nehézségeket kellett leküzdenie, mert a tőkés háziurak gancsok voltak. Nem engedték meg a fali- és tetőtéri fűtőszelvényeket, vagy ha igen, hatalmas összegű kártalanítást követeltek.

7. A Puskás-testvérek szívóssága azonban végül is diadalmasodott, s 1881-ben a Fűrdő utcában (ma József Attila utca) néhány tíz előfizetővel megnyílt az első budapesti távbeszélő-központ. A krónikák följegyezték, hogy Matkovics Ilona volt az első telefonkezelő.

8. Puskás Tivadar nevéhez fűződik a telefonhírmondó felfedezése is, amely a vezetékes rádió őse-nek tekinthető. A Puskás-testvérek érdemeit hirdeti a József Központ épületében elhelyezett emléktábla, valamint a Távbeszélő Technikum, amely Puskás Tivadar nevét viseli.

Baj van Mátészalkán!

Levelet hozott a posta. Mátészalka 2. postahivatalban íródott, a postások türethetetlen helyzetéről szól. Írója: Tóth József szb-titkár. A levél vádirat Finta Imre hivatalvezető ellen. Ilyeneket írt: „Helyzetünk türethetetlen... Amikor az egyik dolgozó bírálta a hibákat, a vezető begyepesedett fejű parasztnak titulálta, s kihagyta a jutalmazásból... Túlórátartott ellenszolgáltatás nélkül, szabadnapot nem biztosított... Elfogytak a kerékpárgumik. A dolgozók úgy akartak újat szerezni, hogy ócskavasgyűjtésből szereznek pénzt. A hivatalvezető helyettese lépett közbe, s intézte el az új kerékpárgumik beszerzését... Többször jeleztük az igazgatóságnak a hibákat, a bizottságok egymásnak adták a kilincset, de Finta Imrénél a haza szála sem görbült meg... A hibák miatt már több szb-titkár mondott le...”

A többoldalas levélből csak néhány mondatot ragadtunk ki szemelvényként, s a levél nyomán — amelyen szakszervezetünk elnöksége kapott — egy, a Postavezérigazgatósággal közös bizottság helyszíni vizsgálatot tartott Mátészalka 2. postahivatalban. Meghallgatták az embereket, s magát Finta Imrét is, aki jegyzőkönyvbe mondta véleményét. Tartalmában ugyan nem cáfolta a panaszokat, csupán magyarázta, indokolta. Azt elismerte viszont, hogy az szb-vel enyhén szólva rossz a viszonya, de ezt az szb hibáival rója fel. Nehezményezte, hogy az szb-ülésen nélküle döntenek abban, hogy különböző súlyos munkaiügyi problémák miatt az illetékes munkaiügyi döntőbizottsághoz fordulnak.

Mit mond a vizsgálati jegyzőkönyv? Meghallgattak hat hivatali dolgozót, akik egyöntetűen panaszkodtak a hivatalvezető durva magatartására és azokra a hibákra, amelyek végső soron a munka zavartalanitását, az egészség- és munkavédelmet gátolják. Nem gondoskodott például petróleum-tartalékról, s így arakkimaradás esetén a hivatalban a sötétség miatt lehetetlenné vált a munka. Ezt a hibát elismerte Finta Imre, mivel éppen a véletlen folytán a vizsgálati bizottság ott-tartózkodásakor keletkezett áramszünet, s petróleumot seholsem találtak.

A rakodók is nagyon panaszkodtak a vezetőre, mert munkabeosztásukat szükségtelenül úgy állapította meg, hogy az osztott szolgálat következtében a vidéken lakóknak a két szolgálat közötti idő semmiképpen sem felelt meg pihenőidőnek, ugyanis lakásukra visszatérni nem tudtak, a hivatalban pedig nincs pihenőhelyiség.

Felmerül a kérdés: hogyan maradhatott posztján eddig is Finta Imre? A bizottság megállapította: A hivatal a rendkívüli rossz körülmények ellenére jó eredményeket tud felmutatni, hiszen legutóbbi minősítése is ötös volt. Az igazgatóság szerint ez elsősorban és kizárólag a hivatalvezető munkájának tulajdonítható. S mi a valóság? A haminccs főnyi személyzet közös erőfeszítése, az, hogy a rossz bánásmód és a rossz munkakörülmények ellenére az ott dolgozók becsületesen, lelkiismeretesen és szakszerűen végzik munkájukat. Ennek tulajdonítható az ötös minősítés! Emberek nélkül vezető soha nem képes eredményt felmutatni! Tehát a dicséret nem Finta Imrét, hanem a dolgozókat illeti! Ez a káros szemlélet magyarázza azt, hogy az évek óta ismétlődő panaszok — amelyek az szb és külön-külön a dolgozók terjesztették fel az igazgatóságnak — csak a vizsgálóbizottságok helyszíni megjelenését eredményezték, de az állapotok maradtak a régi, sőt némely esetben még romlottak is.

Megállapították, hogy Finta Imrénél furcsa elképzelései vannak a szakszervezeti mozgalmat, a demokráciát és a jogok gyakorlását illetően. Mint említettük, igen-igen nehezményezte azt, hogy nélküle döntött az szb. Szerinte ehhez egy választott testületnek nincs joga. Csak neki és egyedül neki van joga! Aki pedig bírálni merészt, annak hamarosan elvette attól a kedvét, többek között jutalomelvonással. Ez történt az szb-titkár és egy másik dolgozó esetében. A bátran bíráló dolgozók bármilyen jól is végezték munkájukat, kimaradtak a jutalmazásból.

Mit mond Mátészalka község párttitkára, Lévai György? „Finta Imre a dolgozókkal összeférhetetlen. Üldözi a becsületes, jószándékú bírálókat. Leváltását már régen kérte a pártvezetőség, s ez a véleménye ma is...”

Vádirat? Igen, az! Vajon a vád csak Finta Imrét illeti? Nem! A Debreceni Postaigazgatóság vezetői hosszú évekig szemet hunytak, sőt támogatták Finta Imre hivatalvezetőt olyan indokkal, hogy a hivatal ötös minősítésű. Nem foglalkoztak a harminc postás dolgozó szüntelen jogszerű panaszára, nem vették észre, hogy ezzel a liberalizmussal milyen kárt okoznak a szocializmus ügyének, nem vették észre a törvényesség látszatába burkolt, nem eléggé elférhető vezetési módszert és nem léptek fel ellene. S végül is túlik, hogy haminccs ember évek óta áldatlan munkakörülmények között dolgozzék a Mátészalka 2. postahivatalban.

Víz a kábelaknákban

A pontos idő: augusztus 17., hajnali 3 óra 30 perc. Feberreggett a csengő a József Távbeszélő Üzemben. Hamarosan a Kábelüzem központi ügyelete is megkapta az értesítést: víz nyomult a kábelaknákba, sürgős segítséget kérünk! Először a Horváth Mihály téren Budapest legmélyebb — 1889-ben lefektetett — 500 milliméter átmérőjű főnyomóvezetékére. A nagynyomású víz feltörte az útburkolatot, elárasztotta a teret, a környező utcákat, betört néhány pincébe, s így a kábelaknákba is.

A segítség gyorsan megérkezett. 15 brigád küszködött a vízzel, iszáppal. A tűzoltók és a kábelüzem szivattyúi szüntelenül működtek. Először a kábelaknákat kellett vízrelelni, hogy hozzáférhesse a kábelkezelők. A szerelők gumicsizmákban, térdig érő iszápban láttak hozzá az ázott kábel javításához, cseréjéhez.

Szabó János, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság üzemviteli igazgatóhelyettese, Miskolc Henrik, a Kábelüzem főépítésvezetője, már megszokta az ágyból való kiugrást, az éjszakai ébresztéseket, de még ők is meglepődtek a helyszínen érkezők.

— 31 éve dolgozom a szakmában, de ilyen nagymérvű beázásra nem emlékszem — mondta ottjártunkkor Miskolc Henrik. És sorolni kezdte, hány kábel ment tönkre, hogyan sikerült gyorsan helyreállítani.

— 44 nagy egységű kábel ázott be, több ezer budapesti távbeszélő-állomás, több fontos intézmény telefonállomása vált üzemképtelenné. Beáztak a távkábelek is, így a helyközi és nemzetközi forgalomban is sok nehézség merült fel.

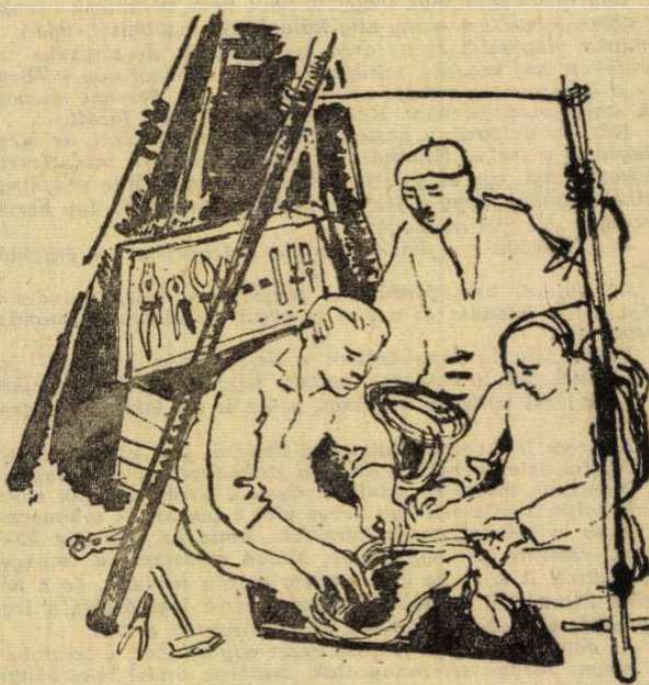
A Helyközi és a József Központ összes átirányítható dolgozója ott volt a hibák elhárításánál. A munka neheze a Kábelüzemre várt. Az összefogásnak, a derekas helytállásnak az eredménye: 17-en — 12 óra a kábel nagy részét visszaadták a forgalomnak. A munka azonban tovább tartott, még ottjártunkkor, augusztus 24-én is, 4-5 kis sátor jelezte a szerelők helyét. Az egyik sátor előtt Zilahy József szerelő készített elő az anyagokat. Az akna mélyéből hangok hallatszottak. Mogyorósi Béla brigádvezető lépegetett felfelé a létrán. Arcára mély barázdákat szántott a sok éjszakai munka.

— Az úgy van, aki sokat alszik, az nem sokat él. Egy-két óras megszakításokkal 6. napja vagyok ébren. Ez már a múlt heti rohamhoz viszonyítva szinte pihenés.

Első nap 9 kábelben hártotta el a hibát, miközben állandóan szivárgott a víz a földből. Egyik nap ebéd közben már úgy érezte, nem bírja tovább, elalszik. Megdörzsölte a szemét, és ismét lelépett az akna mélyére.

— A kábelek öregnek, hamar megrepednek, s így azonnal átáznak. Ez nehezíti a dolgunkat — panaszkolta Mogyorósi Béla. — Azután lemuatott az aknába, ahol a brigád harmadik tagja, Dobóczy István fejjel a földbe a fején az érpárok megfelelőjét kereszte.

— Egy ilyen aknában 40-50 kábel fekszik, egy kábelben például a 650x4-esben 1300 érpár fut — magyarázta — mindnek meg kell keresni a

Illusztrációk: Bakallár József

megfelelőjét a kicserélendő kábelben s azután átkötni.

A tömbcsatorna eliszaposodott. Lassította a munkát az is, hogy a beázás egy helyen, nagy tömegben történt, egy aknában egyszerre csak egy csoport — három fő — dolgozhatott. A 19-i vihar pedig újabb kábelbeázásokat okozott, és a már előzőleg ideiglenesen helyreállított kábelkezelőket újból eláztatta. Újabb erőfeszítések, újabb nekirugaszkodások következtek. Az emberek fáradtak, kimerültek voltak, de dolgoztak tovább. 20-ára az újabb beázások

okozta károkat is sikerült kijavítani.

A Távbeszélő Igazgatóságon és a Kábelüzemnél érdeklődők, vajon milyen elismerésben részesülnek ezek a dolgozók, akikről nyugodtan mondhatjuk: a munka hősei.

A válasz: egyelőre csak beszéd tárgya a jutalmazás. Jó lenne, ha minél előbb döntene a bizottság, és a dolgozókat nemcsak erkölcsi, de anyagi elismerésben is részesítenék az illetékes szervek. Mikor, ha nem éppen most?!

v - k

Nem gazdája — „szolgája” a kerületnek

Csupán deres haja, fehér bajusza figyelmeztet az esztendő kegyetlen mulására, élénk szeme, fiatalos, beszédese kedve, hihetetlen aktivitása, amellyel a köz ügyeit intézi, kortalanul teszi.

Felsorolni is nehéz lenne, mi mindenre vállalkozott — és mennyi mindent végzett el közmegegyezésre — az elmúlt 21 esztendőben, amióta a József távbeszélő-központ áramkörös műszeréje. Huszonegy éve szakszervezeti bizalmi — 1926 óta szervezeti dolgozó — s közben volt elnöke, munkavédelmi felelőse, közönségszervezője is az szb-nek.

Most Miller Gyulával — a XIV. kerületi Tanács tagjával beszélünk...

mondja így: szolgája ő, s nem gazdája a kerületnek.

Mennyi megoldásra váró feladata van! Kezde a lakosság panaszainak töle telhető gyors intézésétől az utak portalanításáig, az ipartelepítési problémáktól az ifjúsági tanács szórakozóhelyek létesítésének javaslatáig, a haragos szomszédok összebekötésétől az ifjúság neveléséig, mert nem egyszer, erre is nagy szükség van.

Kezdetben minden hónap első csütörtökjén tartott fogadónapot. Várta a közelbeli költ — de ők nem akkor keresték. Hanem reggel vagy este — az otthonában. Ma már lakásán van az irodája, majd minden szabad órája: fogadó óra.

— A házközelőségi jellegű panasz a legtöbb — mondja. — Beázott a mennyezet: a HKI nem segít... Füstöl a kályha: a HKI nem segít... A területi házközelőségi bizottságba is beválasztották, így mind a két nézőpontból megíthetem a panaszt.

2.

A lelkiismeretes ügyintézés: ez mindennél lényegesebb. Egy alkalommal azokat kerestem fel, akiknek konyhatűzhelyre volna szükségük. (Ezek szétosztása a házközelőségi bizottságokra vár.) Ugy mondták: csak olyan tűzhelyük van, amelynek a füstcső-nyí-

lása jobboldalt van. Kerékpáron karikázott ki a Rákospatakhoz, egy idős házaspárt keresett fel. Bosszúsán tapasztalta — műszaki ember, ért hozzá —, hogy a jobbos kályhát sehogysem lehet felállítani a kicsiny konyhában. Vizszatért a HKI-hez, s megpróbálta „kiverekedni”: szerezzen valahonnan balos konyhatűzhelyt a nyugdíjas családnak. „Nincs, nincs, ne is erősködjék — a HKI hivatalnok megmondta, hogy csak jobbos kályhájuk van...” — választottak.

Magához vette a pince kulcsát, s körülnézett a kályharaktárban. Az alsószobor helyiségben — kizárólag balos kályhatűzhelyeket talált...

3.

Ha kellett, VB-ülésen szállt vitába a kerületi tanács elnökével, ha valamit nem tudott elintézni az illetékes osztályokon, tanácsulésen tette szavá. A Komócsi út két éve felbehagyott átépítését az ő kitartó utánjárására nyolc nap alatt befejezték.

Megbecsülik lakókörzetében — ezt bizonyítja, hogy másodszor is tanácsaggá választották. Hogy a legközelebbi választásokon is őt jelölik-e? Nem tudja. Igyekszik rászolgálni a további bizalomra.

Földes Tamás

Ki érti ezt? — Ha van tervdokumentáció — ennyi az anyag!

Rajzolta: Pogány S.

— Na, itt egy cigi, gyúts rá!

— Teged nem érdekel, hogy miről lesz szó az értekezleten? — Dehogynem, légy szíves, majd holnap meséld el!

— Igen, mert közben elvitte az őrt gyomormosásra.

Sertőző László

TOLNA MEGYÉBEN

Tolna mezőgazdasági jellegű megye. A legtöbb postás dolgozónak van kevéske földje, szőlője, ahol munka után szabad idejét tölti. Ezt a körülményt figyelembe kell venni a szakszervezeti munkában. Komoly gondot okoz a tagság bevonása az oktatásba, a közös rendezvényekre. Mégis, az utóbbi években nagyot léptek előre. A négy év előtti 83 százalékos szervezethez ma 96 százalékos.

A legutóbbi választásoknál a legaktívabbakat választották újra, pótolták az oktatási hiányosságokat, 8 és 6 hetes tanfolyamokat szerveztek a titkárok részére. A kislétszámú hivatalokban a községi szakmaközi bizottságok útján oldják meg az oktatást.

A megye postás dolgozóinak hét végi üdüléséről is gondoskodtak. Fadd-Domboriban a holt Duna-ág mentén igényelték a teltet és társadalmi munkában teremtettek lehetőséget 2 hét végi víkendház létesítésére.

Az idén több probléma rendeződött. Többek között a betétkézbesítők szabadságának ügye is. Nagy gondot fordítottak a megyében a balesetelhárításra. Végigjárják a kishivatalokat, felhívják a figyelmet a balesetveszélyes állapotokra. Gondoskodnak azok megszüntetéséről és számon tartják a baleseti oktatásokat.

Mindezt **Fehérvári Antal** megyetitkártól hallottuk. Ezek után meglátogattunk a megyében néhány postaszervezetet, hogy magunk is meggyőződjünk a szakszervezeti mozgalom eredményeiről, hiányosságairól, a postás dolgozók élet- és munkakörülményeiről.

Neveljük vagy kizárjuk

Szekszárdon a postahivatalban nyomasztó, komor hangulatot árasztanak a szűk, zsúfolt, helyiségek, piszkos falak. A hivatal 1908-ban épült, akkor elég volt a 30 dolgozónak. Ma már a 130-nak szűknek bizonyul. Mondták, hogy új hivatal építést terveznek, ami nagy összeget igényel. (Vizont a tisztogatás, takarítás, tetőjavítás, a fűtőberendezés megújítása csak utánjárást, talpraesettséget kíván a hivatal szakmai és szakszervezeti vezetőitől.)

— Eppen eleget kérünk és veszekszünk, de még így is nehezen boldogulunk az építési ügyekkel. Javító ktsz-szel. A napokban végre megcsinálják a tetőt, de azt is úgy, hogy már a megvel őség segített — mentegetődzött **Birtalan József** hivatalvezető.

Dicsékedtek azzal, hogy az ott dolgozók zöme fiatal és 11 brigádba tömörül. Vajon hogyan képzik magukat a fiatalok? Az szb-titkár, **Gazdag Ferenc** válasza:

— A tagság egy része pártoktatásban vesz részt. Külön szakszervezeti oktatást nem szerveztünk, a kis létszám miatt, úgy láttuk, ez nem szükséges. (Az egyik brigád vezetője nemrégiben kérte a hivatalvezetőt, tartson nekik előadást a gazdasági mechanizmusról. Tehát van igény az ismeretek szerzésére.) Ezzel a jövőben jobban kell, hogy számoljon a szakszervezeti bizottság.

Lapozgattunk a távbeszélőbrigád naplójában, amely külsőkre igen szép, de tartalma túl tömör. Távirati stílusban egy bejegyzés: „potyabeszélgetésért” fegyelmi büntetés-ként 3 tag kizárása a brigádból. Szolgálati vétség, valóban elmarasztalandó, de nem így. Egy szocialista címűt küzdő brigádban a cél elsősorban az emberek nevelése. Mit mond az szb-titkár, akinek az emberek nevelése lenne az egyik legfontosabb feladata?

— Nem tudtam az esetről, szabadságon voltam.

(Persze, lett volna ideje már érdeklődni afelől, hogy történt-e érdemleges dolog távolléte alatt.)

Hasznos volt az átszervezés

Lelkes embereket találtunk a Tolna megyei Távközlési Üzemben Az április eleji átszervezés óta szépen teljesítet-

ték tervüket. **Cziráki János**tól, az üzem vezetőjétől kaptunk felvilágosítást.

— A vonalzavaridó négy évvel ezelőtt 6-7 óra volt, napjainkban 2,4 és 2,6 óra. A körzetmesterek létrehozásának következtében érték el ezt az eredményt. Sokat jelent az is, hogy a vonalfelvigyázók ma már oldalkocsis motorkerékpáron járnak a nagy kiterjedésű területeket. Májusban hat munkabrigád alakult. A szakszervezeti bizottság segíti a brigádokat vállalkásaik teljesítésében, beszélget velük problémáikról, taggyűléseken is értékelik munkájukat. Az üzem célfeladatokat adott a brigádoknak. A jutalom: 1500 az első és 1000 forint a második helyezettnek. Helyeselnénk, ha ezek a munkabrigádok 1967-től részt vennének a szocialista brigád címért folyó munkaversenyben.

Andics József szb-titkártól hallottuk: az szb sürgetésére megépült a romos fürdő helyén az új zuhanyzó, a tisztá, otthonos munkásszálló. Kérésükre a motorkerékpárokat már nem Pécsett, hanem a helyi ktsz-nél — jóval rövidebb idő alatt — javítják. Az szb-titkár még megjegyezte, hogy az adminisztráció bonyolult útvesztője okoz még mindig nehézséget. Szerinte az átszervezés ebben nem sok változást hozott. Néha még mindig több az adminisztráció költsége, mint az elszámolt anyag értéke.

Szóvá tettük a házuk táján látott rendtelenséget. Kevés társadalmi munkával felszalagozhatnák az udvart, nem kerülne nagy erőfeszítésbe a csúszós téglalépcső cementezése sem.

— Igen, igen — bólogtattak röstelkedve —, mert hogy erre még nem gondoltak.

Miért egyedül?

A paksi postahivatal büszkesége a csupavirág kiskert. Társadalmi munkában gondozzák a hivatal asszonyai, leányai. Pakson a létszám 2 férfi és 19 asszony. Zömmel fiatal anya. A szakszervezeti munkában mentesül, de nem felmentésül szolgál a fiatal mamák lekötöttsége. **Rompf Nándorné** két éve járási szb-titkár, ideje azonban még nem volt a kishivatalok látogatására. Helyette a hivatalvezető, **Hernádi Ferenc** teszi ezt. **Lamlóczky Mária** 12 éve bizalmi. A nehezebb feladatoknál ő is a hivatalvezetőre hivatkozik.

Hernádi Ferenc hivatalvezető tagja a megyebizottságnak, de a faluban is több tisztséget betölt. Igen agilis, mozgékony ember. Célja iránt érdeklődünk.

— Jó postásokat akarok nevelni — mondta.

Szándéka dicséretes. Megjegyezzük, jó lenne, ha nem mindent egymaga végezne, hanem segítené, hogy az szb tagjai is elvégezzék munkájukat. Önállóságra, kezdeményezőkésszre kell szoktatni az embereket, hogy akkor is helytálljanak, ha ő nincs a hátuk mögött.

Aki büszke a kollektívára

Járai István hivatalvezetőt a díszmelyvenyről telefonálták haza a gyónki hivatalba. Járai István azt tartja, illik megjelennie az iskola évnvító ünnepségén, hiszen ő a faluban a Hazafiás Népfőnt elnöke, a szakmaközi bizottság titkára, tanácsag, járási szb-titkár. Az utóbbi tisztségéről érdeklődünk.

Szívesen intézi az emberek ügyes-bajos dolgait. Amíg járási OTP-megbizott volt, a kishivatalokat is sűrűn látogatta. A látogatások azonban egyre ritkulnak, nem mindig kapnak gépkocsit az SZMT-től, de a szakszervezeti rendezvényeken rendszeresen részt vesznek, nyugdíjas búcsúztatókon is megjelennek. 1947 óta tevékenykedik a szakszervezeti mozgalomban, szinte személyes, jó ismerőse minden postás a járásban.

Kirándulásokat a szakmaközi bizottság keretén belül rendeznek, megindították az „Ismerd meg hazádat” mozgalmat. Tavaly jártak Pécs és Mohács környékén.

Vajon a többi szakszervezeti aktíva is ilyen tevékeny Gyönkön?

— **Liczker Irma** gazdasági felelős például most kapott jutalomudulást jó munkájáért, az egyik kézbesítő a számvizsgáló bizottság elnöke, ezenkívül 3 vezetőségi tag is dolgozik a hivatalban — újságolta a járási szb-titkár. De azt sem titkolta, hogy a bizalmihálózat munkája nehézkes. A terület szétszórtsága miatt többnyire csak telefonon érintkeznek. A taggyűléseket viszont évek óta a tamásiakkal együtt tartják. Ez a módszer jól bevált.

A hivatalvezető büszke a kis kollektívára.

Hasznos szenvedély

Diósi Istvánról, a tamási hivatal vezetőjéről már korábban hallottuk, hogy szenvedélyes régiséggyűjtő. Lakása, irodája kisebbfajta múzeumnak is beillenek. A falakon 1806-ból való távirati kopogó, egy Perczel nevű postakocsi postakürtje, múlt századbeli kardok, cserépedények, bélyegek, pénzek, postai vonatkozó okmányok, bélyegzők, s gondos kezelésben csaknem 150 féle újság.

— Szívesen foglalkozom gyűjtéssel — mondta a hivatalvezető —, a múlt sok érdekességet és tanulságot rejtget.

Kapcsolatot tartanak az NDK-beli zwickau-i postásokkal is. Már cserélatogatást is szerveztek, sok hasznos tapasztalattal tértek vissza. Azok példájára próbálkoznak most a kézbesítők munkájának átszervezésével.

Lendvay Józseftől, a járási szb-titkártól megtudtuk többek között, hogy a kézbesítők náluk nem kerekednek naponta sok-sok kilométert, mint sok helyütt, mert a nagy kiterjedésű külterületekre csakély díj ellenében az állami gazdaság tejhordó emberével küldik ki a küldeményeket. Csak egy kis ötlelesség, munkaszervezés kell mindehhez.

„A postánál maradok...”

Vezekényi Lajosné, a szakadati postahivatal kézbesítője, a falu nőtanácsának elnöke is. Szívvel-lélekkel végzi nőtanácsai teendőit, bár már nemegyszer abba akarta hagyni, mivel mindig az utolsó pillanatban szólnak, ha gyűlésre kell menni vidékre.

Máté Magda hivatalvezető, az Eötvös Loránd Egyetem bölcsészkarának ötödéves hallgatója. Másodéves volt, amikor „elhúzták” egy tantárgyból. Nekikeseredett, abba akarta hagyni a tanulást. A megyetitkár bátorította. Örül, hogy hallgatott rá.

— Mi a terve, ha végzett? — kérdeztük tőle.

— Ha kellek — maradok a postánál, szeretem a munkám.

Legfőbb érték az ember

Ez a jelszó Dombóvár 2. postahivatalban. Pályaudvari hivatalban balesetveszélyes a munka. Mindent megtesznek annak érdekében, hogy elkerüljék a baleseteket és nem is eredménytelenül. Az idén sem fordult elő baleset.

— Éjjel-nappal kint vagyunk a pályaudvaron, szigorúan vesszük az oktatást, a munkásvédelmi örök éberek, a legcsekélyebb veszélyre is azonnal figyelmeztetnek — mondta **Szabó Károly** hivatalvezető.

Az egész hivatal piszkos, zsúfolt, a csomagraktár egyúttal kerékpárraktár is. 20-25 kerékpár is van néha a raktárban. Négy éve próbálkoznak, jobb megoldást keresnek, egész kötegre való ügyirat gyűjt már össze, csak éppen hol a pénz, hol a kivitelező hiányzik.

Utunk során gyűjtöttünk néhány tanulságot. Nem ártana, ha a szakszervezeti vezetőségek megismernék.

A szakszervezeti bizottságok fordítsanak nagyobb gondot a szocialista brigádokra, kísér-

jék figyelemmel a brigádok életét, munkáját, segítsék őket tanácsaikkal. Gondoskodjanak szakszervezeti, politikai oktatásukról és azt tegyék érdekessé, vonzóvá. Ha sikerül olyan előadásokat tartani, amelyek érdeklik a dolgozókat, még azok is szívesen részt vesznek rajta, akik egyébként munka után hazasietnének.

A munkahely tisztasága, otthonossága nagyban befolyásolja a dolgozók hangulatát, munkakedvét. Ezért törődjenek azzal, hogy a saját házuk tája mindig rendben legyen.

Érdem az, ha valaki szép eredményeket ér el a szakszervezeti mozgalomban. Még nagyobb érdem, ha saját jó munkája mellett másokat is buzdít, segít.

A helyi problémák elintézésénél ne várjanak felsőbb szervek segítségére, hanem önállóan, bátran intézkedjenek, kezdeményezzenek.

A bizalmiak és a tagok közötti telefonértekezés nem haszontalan, de nem az egyetlen megoldás. Jó lenne, ha legalább az szb-titkárok módot

találnának személyes ismerkedésre. Sokkal eredményesebbé válhatna munkájuk, kapcsolataik.

A járási szakszervezeti bizottságok tevékenységét javítani kell. A megyebizottságnak többet kell foglalkoznia a kishivatalok dolgozóinak életével, ügyes-bajos kérdéseivel.

A Pécsi Postaigazgatóságnak is több vonatkozásban szükséges az eddigieknél nagyobb segítséget nyújtania egy-egy régió húzódo probléma megoldásához.

(vonák)

„Nekünk még ma nehezebb...”

Aki figyelemmel kíséri a sajtót, közte a **Postás Dolgozó**t, az megállapíthatja, hogy — az élénk diplomáciai tevékenység mellett — a nemzetközi szakszervezeti életben sincs vakáció. A baráti szocialista országok szakszervezeti vezetői, aktivistái gyakran találkoznak egymással. De találkoznak a kapitalista országok szakszervezeti vezetőivel is és kölcsönösen kicserélik tapasztalataikat, hogy azokból tanulságokat vonjanak le, mindenekelőtt a sok millió tagot számláló szakszervezeti mozgalom érdekében.

Ez volt a célja annak a találkozásnak is, amely az olasz és a magyar postászsakszervezet vezetői között jött létre néhány nappal ezelőtt. **Chisellini Giuliano**, az olasz Posta és Távközlési Dolgozók Szakszervezete mi-

előtársak a feladatokat. Nálunk egyelőre még elég az 5 általános iskola. A tőkésállamnak nem fontos, hogy magasan kulturált dolgozókkal rendelkezzen. Mi tudjuk, hogy a tanítás igen sokba kerül az államnak, de gyümölcse a kulturális forradalom győzelme, a szocializmus építésének sikere. Láttuk könyvtáraikat, a művelődési házakat, a színházakat, amelyek mind, mind magukért beszélnek. Szembetűnt, hogy Önöknek a vidéki hivatalokhoz általában hozzá tartozik a hivatalvezető lakása is. Olaszországban erről szó sem lehet.

— Harcainkról, eredményeinkről? Sokat lehetne erről beszélni. A napnak szinte minden órájában különböző formában kell harcolnunk az olasz postások érdekében, s azért, hogy legalább a minimális életszükségleteiket biztosítsa a tőkésállam. Bérharckokat folytatunk, az a célunk, hogy az elvégzett munkát annak minősége és mennyisége szerint fizessék meg. Az eredményekkel egyáltalán nem vagyunk elégedettek. Júniusban széles körű sztrájk volt az egész olasz postánál. Az eredmények a jövő évre várhatók. Nekünk, a CGIL-hez tartozó baloldali szakszervezetnek, nagyon nehéz a munkánk, hiszen sorainkban ott vannak a többi párt tagjai, s mielőtt bármilyen akciót is indítunk, velük kell előbb közös nevezőre jutnunk. Tehát ha valamit el akarunk érni, akkor két irányú harcot kell megvívunk. Mint már említettem, az olasz munkásosztály nagyon leegyszerűsíti a problémákat és a harcnak csak a gazdasági részét látja. Egyetlen eredményünk a legutóbbi években, hogy némi emelést sikerült kicsikarnunk a nyugdíjasok számára. További adatunk, hogy megváltoztassuk a nyugdíjbeamenetel feltételeit.

— Még a bérharcokról. Nem olyan egyszerű ez a kérdés. Az elmúlt évek során, amikor

Chisellini Giuliano

lányó tartományának titkára és **Pedrizzi Cesare**, a milánói tartomány szakszervezeti gazdasági irányítója 21 napig volt vendégünk. Néhány napot Hérven pihentek, meglátogattak több vidéki és budapesti postaszervezetet, találkoztak szakszervezetünk vezetőivel, munkatársaival, közép- és alapszervek tisztségviselőivel. Elutazásuk előtt felke-restük őket és interjút kértünk olvasóink számára.

— Utunk legfőbb célja, alkotóan pihenni és tapasztalatokat gyűjteni. Tulajdonképpen először vagyunk az Önök országában. Elégedettek vagyunk. Nemcsak a postások munkáját, hanem a szocializmus építését is figyelemmel kísértük. Számunkra ez igen fontos. Hiszen a végső célunk nekünk is a szocializmus. Önök ma már a szocializmust építik. Érett, kulturált munkásosztállyal rendelkeznek, az iskolákban, főiskolákban, egyetemeken nevelődik az utánpótlás oly nagy számban, hogy a jövőbeni továbbhaladásuk biztosítva van. Az olasz munkás általános gyűveltsége, politikai képzettség ma még alacsony, ennek oka, hogy hiányoznak a kulturálódás feltételei. Nem megfelelő élet- és munkakörülményeik, gondot jelent az állandó munkalehetőség biztosítása is.

Bizonyára tudják, hogy Olaszországban milyen nagy a külföldiség az Eszakon és Dél-en dolgozók életszínvonala között, milyen nagymérvű a munkanélküliség és milyen sokan — milliószámra — dolgoznak a környező államokban.

— Maradnak vagyunk! Nagyon megragadott bennünket — többek között — az, hogy a Magyar Postánál ma milyen széleskörű tudás kell ahhoz, hogy egy-egy posztón jól

Pedrizzi Cesare

végre, kegyetlen sztrájkok útján, sikerült 10-15 százalékos béremelést kicsikarni, akkor a munkaadó, a tőkésállam, a kikövetelt béremelést különböző feltételekhez kötötte. Olyanokhoz például, hogy vonjuk ki megbízottainkat a különböző tanácskozási fórumokból. Magyarán, gyengítsük szervezett erőnket, semmisítsük meg az esetleges további harc feltételeit. Mi soha nem megyünk bele olyan alkuba, hogy a béremeléssel együtt járjon a politikai jogok csorbulása. Sokat, nagyon sokat kell még dolgoznunk, harcolnunk a végső célért —, fejezte be a két olasz elvtárs kérdéseinkre adott választ.

B. Gy.

Stockholmban voltunk

A Nemzetközi Postás Sport-szövetség augusztus 18 és 21. között Stockholmban rendezte meg VII. kongresszusát. Ott volt a magyar küldöttség képviselőjében Hegedűs Istvánné, postás sportolónk pedig részt vettek az ez alkalommal rendezett versenyeken. A kongresszuson elhangzott beszédek, majd viták és a tárgyalások erősítették a postások nemzetközi sportbarátságát.

A Sportsarnokban asztalitenisz verseny zajlott. A kongresszuson műsoron kívül tájékoztatták a résztvevőket a verseny alakulásáról, s legfőbb-ször a magyar delegációnak volt alkalma fogadni a gratulációkat.

A magyar lányok mind a csapatversenyben, mind az egyéni számokban kiemelkedtek. A férfi csapat a nyugat-németekkel vívott nagy harcot, végülis minimálisan 5:4 arányban kaptak ki csapatversenyben. A férfi egyéniben is magyar versenyző került a második helyre. Ime a részletes eredmények:

Női csapatverseny: 1. Ma-gyarország, 2. Svédország.

Női egyéni: 1. Baresi Barnáné, 2. Németh Mária. Női páros: 1. Barnáné, Németh, 2. Fers-berg—Wallentin (svéd pár). Vegyespáros: 1. Liska, Németh, 2. Temes, Baresi, 3. Ness, Vohl (Németország). Férfi csapat: 1. Németország (Ness, Saurbrei, Hummel) 2. Magyarorszá (Várkonyi, Temes, Liska) Férfi páros: 1. Ness, Hummel (Németország), 2. Rossberg, Karlsson (Svédország).

A magyar postás sportköl-döttség útja sikeres volt. Méray Ferenc

Híába tandorolnám a magy-
rögötteknek, hogy hagy-
ják abba a dohányzást, mert
az káros egészségükre. Legfel-
jebb finoman elmosolyodna-
nak, s azt válaszolják: „Na
bum, és akkor mi van?” Mind-
ezt már régen tudják orvosi-
sáiktól, akik hatalmas füst-
felhőket eregetve magyaráz-
zák a dohányzás káros hatá-
sát. Újat ezzel kapcsolatban
én már nem tudok mondani.
Beszéljünk inkább a megelő-
zésről. Hogyan érhetjük el,
hogy gyermekeink ne szok-
janak rá a dohányzásra?

Az elmúlt hetekben egy új-
ságkikk arról tájékoztattak,
hogy évente 900 millió forint
kárt okoz a szennyezett leve-
gő. Emiatt a parkok növény-
zete hamarabb pusztul el, a
virágházak tetejére ráakadó
szenny mérsékeli a napsuga-
rak hatását. Ez a cikk azon-
ban nem tájékoztató arról,
milyen nagy kárt okoz az ember
egészségében a sűrűn
szennyezett levegő.

Szükségem van tartottam a
fentiekre kitérni, mert a le-
vegő rajtuk kívül álló okok
miatt úgyis eléggé szennyezett,
s ezért legalább egyenlően el
kell mindezt követnünk, hogy
minél több üdítő, friss leve-
gőhöz jusson szervezetünk.
Tartózkodjunk minél többet a
szabadban, kiránduljunk, jó
melyeket lélegezve szellőztet-
sük ki tudónkat.

Igen, de... A dohányos em-
bert ide is elkíséri szenvedé-
lye, a cigarettája. Tudományos
kísérletek egész sorozata bi-
zonyítja, hogy milyen káros
a dohányzás. Statisztikailag

Postás Panni levele: DOHÁNYOZZUNK-E VAGY SE?

bizonyított tény, hogy sokkal
több rákos beteg van a dohán-
yosok között. Az orvos na-
gyon gyakran szigorúan meg-
tiltja a dohányzást. A fiatalok
fejlődő szervezetére mérge a
nikotin. Miért dohányzik
mégis annyi ember?? Egyszer-
re a válasz: mert megszokta
és nem tud, vagy nem is akar
leszokni róla. A megoldás ön-
kéntelenül is adódik: már
gyökereitől kell kezdeni a baj
gyógyítását a fiataloknál.

Minden lelkiismeretes szü-
lő álma — gyermekeinek jobb
sorsa. De miért vonatkoztatjuk
ezt főleg anyagi dolgokra? S
miért nem egészségügyi vo-
natkozásban is? Vessük tehát
latba minden erőnket, hogy
gyermekünket a mérgeztől
megvédjük.

Ha a szülő dohányzik, ne
szegyelje nagyobb gyermeké-
vel megbeszélni, hogy nem tud
leszokni erről a káros szenvedé-
lyről, de éppen ettől szeret-
né gyermekét megkímélni. Ne
parancsra tiltuk el a fiatalok-
kat a dohányzástól, hanem kö-
vetkezős felvilágosítással ve-
zessük a helyes útra. Nem sza-

bad a fiatal önbizalmát sértve
lekicsinyölően legyinteni. „Te
még gyerek vagy!” Vessük
inkább rá a testkultúra szép-
ségeire, a sport szeretetére, se-
gítsük kialakítani az egészsé-
ges életmód iránti igényt. Hi-
tessük el vele, hogy nem a do-
hányzás teszi felnőtte a jua-
talt.

Az idősebbek számára is
lenne néhány tanácsunk. Le-
gyenek tapintatosak a dohán-
yásban, ne füstöljenek más or-
ra alá. Csecsemő környezeté-
ben például bűn a dohányzás,
kisgyermek jelenlétében pe-
dig a jó érzés tiltja. Nem til-
lik dohányozni ott, ahol senki
sem dohányzik, mert így má-
sokat arra kényszerítünk, hogy
füstöt levegőt szívjanak. Gyak-
ran szellőztessük azt a he-
lyiséget, ahol dohányoznak.
Ejszaka sohase aludjunk do-
hányfüstös levegőjű szobá-
ban! S ha lehet... szokjunk le
róla egészen... Itt kell meg-
jegyeznünk, hogy a kisgyer-
mek számára nagyon egész-
ségtelen a szoptatás közben
való dohányzás.

Postás Panni

Iskolások öltözködése

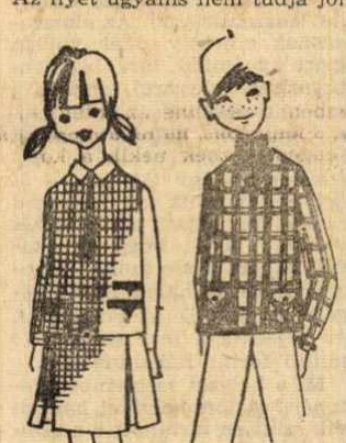
Iskolás korban a gyermekek-
nél rendkívüli szerepet ját-
szik, hogy „mit mondanak a
többiek”. A közösségből nem
akarnak kitérni jobb vagy
rosszabb ruhájukkal, mert a
gyermekek hamar reagálnak
a megszokottól eltérő öltö-
zékre, és megjegyzéseket tesz-
nek rá. A közösséghez tarto-
zás egyik külső jele az isko-
laköpeny. A legfontosabb, hogy
a köpeny mindig tiszta, va-
sall, gallérja pedig hófehér
legyen. Az újonnan vásárolt

szű, mert az a gyermek mo-
zgasát zavarja. Különösen 10-
14 éves korban a fiúk jobban
kedvelik a rövid sportkabá-
tot, ezt az igényüket nyugod-
tan teljesíthetjük is. A sport-
kabát készülhet ballon-szövet-
kombinációból: ún. fregoli ka-
bát. Előnye, hogy egész évben
viselhető.

Hosszú nadrág: A fiúk cipő-
ből és hosszú nadrágból puszt-
tának a legtöbbet, ezért kü-
lönösen az iskolánadrág le-
gyen erős. Tölre kordbársonyt
és, düfint, vagy más erős
szálú anyagot javasolunk. Fel-
tétlenül előnyös, ha több nad-
rágja van a gyermeknek, a
nadrág fazonja alkalmazkod-
jék az általános elfogadott
divatos formához.

Felsőrészek: A különböző
felsőrészek célszerűek az isko-
lások számára. Ezeket zakó,
kiskabát helyett használják.
Ilyen felsőrész a szövetből
készült ingkabát, amely elől
végig gombolt, egyenesvonalú,
kihajtott gallérú, nagy rá-
tett zsebekkel. Praktikus a
pulóver-szabással. V-alakú
kivágással kötött, passzér-
szekkel készült felsőrész.
Kedvelt forma továbbá a
lumberjack, gumirozott pasz-
szérésszel, vagy övpántos
megoldással. Ezeknek a felső-
részeknek előnyük, hogy ol-
csóbbak, mint a pulóverek,
ugyanakkor jól, változatosan
öltöztethetnek, könnyen tisztán-

tarthatók és az iskolaköpeny
alatt kényelmesebbek, puhá-
bak, mint a zakó.
Öltöny: Ünnepi alkalmak-
ra nagyobb fiúk már öltönyt
viselnek. Csinos öltönyöket
vásárolhatunk, de célszerűbb,
ha nem egyszerű és semmi
esetre sem sötétkéket veszünk.
Az ilyet ugyanis nem tudja jól

kihasználni és rendkívül ké-
nyes. Később épp a színe miatt
nem tudjuk mindennapi vise-
letnek elhordatni. Az apró-
kockás alapanyagú öltöny, a
tweedzakó szürke nadrággal,
vagy mintás zakó egyszínű
nadrággal nagyon jól mutat,
később pedig mindennapi
használatra is alkalmas.
Schiffer Klára

köpenyt igazítsuk a gyermek
alakjára. A fiúk iskolaköpe-
nye ne legyen hosszú, mert
ülés közben hátul összegyűrö-
dik, s a fiúknál megszokott
lendületes mozgásnál a gomb-
ok térdnél leszakadnak.
Így a köpeny hamarosan gyű-
rött, elhanyagolt lesz.

A kabátot célszerű könnyű,
meleg szövetből készíteni,
mert a nehéz kabát felesle-
gesen terheli a gyermeket. Egy-
szerű fazonú kabátot válassz-
unk. Színeinek kiválasztá-
sánál részesítsük előnyben a
semleges színt: sapkával,
kesztyűvel, színes harisnya-
nadrággal is élenkíthetjük az
öltözetet. A sportkabát átme-
neti időben és sportcélokra
nagyon jó megoldás.

A ruhák lehetnek derék-
ban szabottak, de a hosszított
derékú ruhák előnyösebbek,
kényelmesek, és a növekedé-
ssel együtt a derékvonal egy
idő múlva a helyére kerül. A
kötényruha praktikus vise-
let, alatta a már kinőtt puló-
vert, blúzt elhordhatja a kis-
lány. A kérészes ruhák elő-
nyösen öltöztetik a növekedő
kislányt.

Kabát: Egyenesvonalú vat-
telinnal bélelt, vagy begom-
bolható béleléssel ellátott ka-
bát célszerű, ne legyen hosz-

Új műszaki könyvek

A Műszaki Könyvkiadó érde-
kes művekkel lát a mérnö-
kök, technikusok, szakemberek
segítségére az új, egyre növe-
vő feladatok elvégzésében.

A hírközlés statisztikai elmé-
lete kiterjedt, új tudományter-
ület. Módszereivel a hírköz-
lés különféle fajtáival kapcsolo-
latos statisztikai természetű
problémákat tanulmányozhat-
juk. Fazlollah M. Reza „Be-
vezetés az információ elmélet-
be — Kódolás, valószínűség,
információ” című könyve szá-
mos problémakört tárgyal, így
a radar-technikai, fizikai za-
lak forrása lineáris és nem li-
nearis rendszerekben, szűrés
és előrejelzés, információelmé-
let, kódolás- és döntésméle-
let, kódolás- és döntésméle-
let. A problémák tanulmányozá-
sának legfőbb eszközeit a va-
lósínűség-számítás szolgáltatja.
A fejezetekben érdekes tudomá-
nyos útmutatások talál-
hatók. Ilyenek „A valószínű-
ség-számítás alapfogalmai
diszkrét rendszerekre”, „Infor-
mációelmélet alapfogalmai —
emlékeztet nélküli véges rend-
szerek”, „A kódoláselmélet

elemel”, „Emlékeztet nélküli
folytonos csatornák” stb.

Bán György „Tranzisztorok
rádiótechnikai alkalmazása”
című könyve a műszaki embe-
rek széles rétegének érdeklő-
dését váltja ki. Az utóbbi
években ugyanis a hazai
tranzisztorgyártás jelentős
eredményeket ért el. A szerző
művében a tranzistorok alap-
vető fizikai tulajdonságainak
és az egyes áramkörök terve-
zési irányelveinek leírása után
a megépített és működő kap-
csolásokat mutatja be, feltűn-
tetni azok jellemző adatait.

Világszerte zajlik az ipari
forradalom. Az automatizálás,
mechanizálás soha nem ta-
pasztalt eredményeket mutat
fel. Yaohán Chu „Digitális szá-
mítógépek tervezésének alap-
jai” című terjedelmes tudomá-
nyos műve is ezt a célt szol-
gálja. Ma már az ipar sok te-
rületén használják a számító-
gépeket, illetve a számítógé-
peken alkalmazott logikai
áramköröket. A könyv nem-
csak azok érdeklődésére tart-
hat számot, akik digitális szá-
mítógépek tervezésével foglal-

„Túlféltették-e” Debrecenben a kerékpáros-szakosztályt?

Miért nem akarják megha-
lani egy szakosztály gondjait,
éppen a Magyar Testnevelési
Sportszövetségben, ahová — a
debreceniek segélykiáltása
nyomán írott cikkünk egy
példányát megküldtük? A cikk
egy rövid levél kíséretében
jutott el a Rosenberg-házaspár
utca, az MTS Elnökségi Iro-
dájához. A levélben intézke-
dést kértünk.

„Kérjük, hogy intézkedé-
sükről július 5-ig bezárólag le-
vélben értesítsék szerkesztőse-

günket. Fáradozásukat előre is
köszönjük.” — Ezzel a két
mondattal fejeződött be a
Postás Dolgozó levele. Kelt,
Budapest, 1966. június 27. El-
telt két és fél hónap, választ
nem kaptunk. Felkerestük hát
az MTS Elnökségi Irodáját.

Igen, határozottan emlé-
szem a cikkre és a levélre
— mondotta az Elnökségi Iro-
dán Lakatos Tibor. — Emlé-
kezem szerint intézkedés vé-
gét átdadtuk a II. sz. Sportszö-
vettségi Osztálynak. Onnan
minden valószínűség szerint a
Magyar Kerékpáros Szövetség-
hez továbbították. Bár — tette
hozzá informátorunk — az
MKSZ sem az igazi gazdája az
ügynek, sokkal inkább a Haj-
dú-Bihar megyei TS.

Ilyen előzmények után ke-
restük meg Behringer Józsefet,
a Magyar Kerékpáros Szövet-
ség főtitkárát. Az MKSZ fő-
titkára jól emlékezett a cikkre
is, a levélre is. Ezt mondotta:

— Én azt hiszem, hogy a
kerékpársportért rajongó deb-
receni Novák Ferenc kissé
felfújta ezt az ügyet. Ő régi,
nagyon lelkes aktivista és eb-
ben az esetben „túlféltette” a
szakosztályt. Mert a DPSE ke-
rékpáros szakosztálya egy per-
cig sem szűnt meg létezni, az-
óta is versenyez, kétségtelen,
hogy kisebb anyagi támogatás-
sal. Az állami támogatás
ugyanis nem egyedül a DPSE
kerékpáros szakosztályt érin-
tette, hanem az egész egyesü-
letet. Ott nyilván megnézték,

hogy az általános csökkentés
nyomán melyik szakosztálytól
mennyit vesznek el.

— Bizonyára volt is alapja
a szakosztály költségvetése
csökkentésének — tette meg-
hozza az MKSZ főtitkára. —
Mostanában gyengébb nevelő-
munka folyik abban a szak-
osztályban, amit a gyengébb
eredmények is bizonyítanak...
Egyébként a napokban írjuk
meg jelentésünket ebben az
ügyben az MTS-nek, ahonnan
a hivatalos választ is megkap-
ja a Postás Dolgozó.

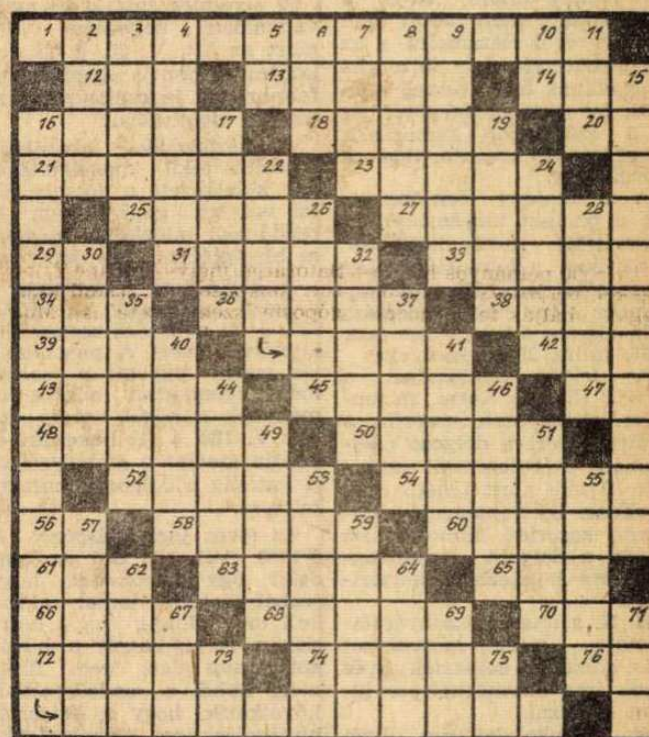
★

Véleményünk: A kapott vá-
laszok nem megnyugtatók.
Amint az MKSZ főtitkárának
szavaiból kiderült, komolyan
résztelében vizsgálva, nem
foglalkoztak a debreceni pos-
tások kerékpárosainak problé-
májával. A Tour de Szabolcs-
on az MKSZ egy jelenlevő ak-
tívja részvételével a sportágot,
a szakosztályt túlféltő Novák
Ferencet. Ennyi volt az egész
vizsgálat.

Tudjuk, hogy sportéletünk
hivatásos és társadalmi irányí-
tóinak sok munkát jelentettek
az utóbbi idők nagy hazai,
nemzetközi eseményei, elég, ha
a labdarúgó világbajnokságra,
még inkább a budapesti atléti-
kai Európa-bajnokságra gon-
dolunk. Ám semmi körülmé-
nyek között sem szabad a
sportmozgalom „apró ügyei-
nek” intézéséről megfeledkez-
ni.

(vredes)

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. 85 évvel
ezelőtt született Dutka Akos
költő, író. Egyik híres könyve.
12. ÁRE. 13. Időhatározó szó.
14. Becézett leány. 16. Nigériai
folyó. 18. A padka — vidéken.
20. Izomköltőszalag. 21. Nem
felejt el, ... tartja. 23. Leány-
név (névelővel). 25. Régi pénz
(ékh.) 27. „Falu végén kurtá
kocsmá... ki a Szamos-
ra.” 29. Tetejére. 31. Sivatag
Közel-Keleten. 33. Régi leány-
zó. 34. Férje. 36. Mértékegység
tízszerez). 38. Fohászok. 39. El-
lenző. 42. ASA. 43. Végzet. 45.
Miklós szláv változata. 47. TL.
48. A személyi lap (mássalzóval).
50. Közterület. 52. Iga. 54.
Szüks. marószóda. 56. ST. 58.
Színesít. 60. Vágószerszám —
ragozott alakban. 61. Egyesült
Arab Köztársaság. 63. Semmi-
kor. 65. Tudomány. 66. Ukrán
város. 68. Azonos nevű le-
nyok. 70. Régi nép. 72. Kártya-
játék. 74. Azonos nevű fiúk.
76. Énekhang.

FÜGGŐLEGES: 2. Fa-fajta.
3. Lópd el. 4. Így áll a vadász.
5. Összevont német előjáró
szó. 6. Ital — zsargon. 7. Víz
— oroszul. 8. Átmásoló. 9. Te-
tész. 10. Téli sport. 11. Török
fiú. 15. Dutka Akos könyve.
16. Dutka Akos verseskötete
és egy verse. 17. Tagadósók.
19. T-vel a végén, műszárú. 22.
A vízsz. 1. városa. 24. A kari-
ma. 26. Két szót: helyhatározó-
rag és ragozott névmás. 28.
Unatkozást. 30. Dalok. 32. Ki-
tűnik. 35. Ázsiai hegy. 37.
NSZK-város. 40. Hangszerek.

**Beküldendő: vízszintes 1.,
függőleges 15, 16, 22.**
**Beküldési határidő: október
15.**

A lapunk augusztusi számá-
ban megjelent keresztrejtvény
helyes megfejtése: Vízszintes
1. Jó embert keressünk, a Kol-
dusopera. 47. Gruse. Függőle-
ges 15. Galilei élete és a Ku-
rázsi mama. 26. Svejk.

Könyvjutalmat nyertek:
Nagy Géza (Budapest) Ju-
hász Anna (Budapest) Nagy
Mária (Budapest) Hollós Attila
(Budapest) Kovács Ibolya (Bu-
dapest).

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének
lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bárcs György
Szerkesztőség: Budapest
XIV. Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vá-
llalat, Budapest VII., Rákóczi út
84. Telefon: 224-819
Felelős kiadó: Gábor Márton
a Népszava Lapkiadó Vállalat
igazgatója
Terjesztő a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

EGY VASÁRNAP

Magyar és belga zászlókkal fellobogózó várta a Lumumba utcai sporttelep augusztus 7-én, a Postások Szakszervezete Budapesti Bizottsága által megrendezett „Kultur és Sportnap”-ra érkezőket. Imrichsák Béla a Budapesti Bizottság elnöke üdvözölte a résztvevőket.

A „sportok királynőjével”, az atlétikával kezdjük tudósításunkat. Ebben a sportágban szerezték meg az Alkőzpont Üzem azokat a pontokat, amelyek végül az abszolút elsőbbséghez vezettek. Ime az eredmények.

Férfi üzemi versenyszámok: 100 m-es síkfutás: 1. Borlai 12.0, 2. Rab 12.2, 3. Kadala 12.2, (mindhárom Alkőzpont); 400 m-es síkfutás: 1. Borlai (Alkőzpont) 55.1, 2. Váradi (Ferenc Kp.) 56.4, 3. Weiszhaup (Rádió TV. Ig.) 56.2; 1500 m: 1. Somogyvári (Alkőzpont) 4:39.8, 2. Hegedűs (Terező) 5:08.6, 3. Tölgyesi (Alkőzpont) 5:08.8; 4x100 m. váltó futás: 1. Alkőzpont—A 47.4, 2. Alkőzpont—B 52.4, 3. Belváros kp. 57.9 mp.

Távolugrás: 1. Frank (Alkőzpont) 573, 2. Hamburger (Alkőzpont) 571, 3. Kiszele (Alkőzpont) 568 cm. Magasugrás: 1. Rab (Alkőzpont) 160, 2.

Hamburger (Alkőzpont) 160, 3. Imre (Alkőzpont) 150 cm. Súlylökés: 1. Fejős (Alkőzpont) 11.52, 2. Ikervári (Javitó) 10.36, 3. Fazekas (Alkőzpont) 10.11 m. 3000 m-es gyaloglás: 1. Somogyvári (Alkőzpont) 17:19.2, 2. Tóth (Alkőzpont) 17:46.6, 3. Hús (Belváros) 17:57.2. Csapatban: 1. Alkőzpont—A, 2. Belváros, 3. Alkőzpont—B.

Női üzemi versenyszámok: 100 m-es síkfutás: 1. Svébis (Alkőzpont) 14.6, 2. Várhegyi (Alkőzpont) 14.6, 3. Székely (Rádió) 14.7 mp. Távolugrás: 1. Várhegyi (Alkőzpont) 436, 2. Végh (Táviró) 392, 3. Székely (Rádió) 362 cm. Magasugrás: 1. Zengő (Bp.—112) 120, 2. Olajcsik (Alkőzpont) 120, 3. Kormos (Alkőzpont) 120 cm. Súlylökés: 1. Tuza (Alkőzpont) 897, 2. Babarczy (Alkőzpont) 673, 3. Székely (Rádió) 656 cm. 4x100 m-es váltó: 1. (Alkőzpont) 60.8, 2. (Táviró) 62.1, 3. (Rádió) 63.0 mp. Tekéiben hatalmas küzdelem alakult ki a Budapest 78, a Ferenc központ és az Alkőzpont között. Végül ez a sorrend alakult ki: 1. Budapest 78 2308 fa, 2. Ferenc központ 2279 fa, 3. Alkőzpont 2235 fa. Az NB I-ben szereplő postás női kézilabdacsapat remek bemutatót tartott hagyományos ellenfelével, a Gold-

berger-lányokkal. A II. csoport döntőjében a Ferenc kp. a Mikrózemmel találkozott, s 4:3-ra győzött. Az I. csoport döntőjében nagy küzdelem alakult ki a Jármutelep és az Újpest csapata között, végül a Jármutelep 3:1 arányban győzött.

A legkisebbek pedig „csoki ügyben” léptek pályára. Mindenki kapott csokit. A gyerekek futball-csatája szinte pontos mása volt a nemrégien véget ért világbajnoki döntőnek. Az utolsó percig a „Dresszek” vezettek 1:0-ra, ám végül is a kis Pálkerti Miklós megszerezte a „Félmeztelenek” egyenlítő gólját. Aztán hosszabbítás következett, amelynek utolsó percében ismét a kis Pálkerti Miklós ügyes labdájából Gábris Csaba vágta be a „Félmeztelenek” győztes gólját, Bizony Pálkerti Miklósra, a Zuglói telefonközpont dolgozójának kislányára — aki valóságos Eusebióként uralta a pályát — Csizmadia Csabára és a többi postás apróságra jó volna felfigyelni, az úttörő csapat egy edzésére elhívni őket.

„Nonstop” volt ez a műsor, egy pillanatig sem volt megállás és ez a szervezők igen jó munkáját dicséri. Az NB III-as labdarúgó-csapat bajnoki mérkőzése előtt még a tornászok lepték el a zöld gyepet, közöttük olimpiai helyeztünk, Makray Kati és a belgiumi Gand városka női tornászcsapatának tagjai. Aztán megkezdődött a futballmérkőzés, amelynek érdekessége az volt, hogy az NB III-ban szereplő Postás néhány nappal ezelőtt nagyszerű játékkal győzte le a Magyar Népköztársasági Kupában a magasabb osztályban szereplő Kecskeméti Dózst, 3:0-ra. Gellér Sándor csapata a napokban a Vasas Dinamó ellen is 3:0 arányú, szép győzelmet aratott. A labdarúgó mérkőzés szünetében a Postások fiatal kerékpárosai tartottak szép, bár korántsem izgalmas bemutatót, úgynevezett selejtező verseny keretében. Szereplésüket még így is dícséret illeti, hiszen a délelőtti órákban Budapest országúti bajnokságának 100 km-es, megerőltető futamában álltak rajthoz, de a sportnap kedvéért — 100 km-rel a lábukban — még délután is pörgötték a hajtókat.

Stopperrel mérve ugyan a sportesemények adták a Kultur és Sportnap nagyobbik részét, a kulturális események azonban nem szorultak háttérbe. Délelőtt a postás gyerekek tapsoltak boldogan a jökevdű szórakoztató művészeknek; bohócoknak, tréfás céllovoknak, bűvészműtárványoknak, akrobatáknak, zsonglőröknek, majomimitátoroknak. Délután a kitűnő Postás Szimfónikus Zenekar, illetve népi zenekar szórakoztatta magyar nótákkal a közönséget. Már esteledett, amikor megkezdődött a táncmulatság. Vedres József

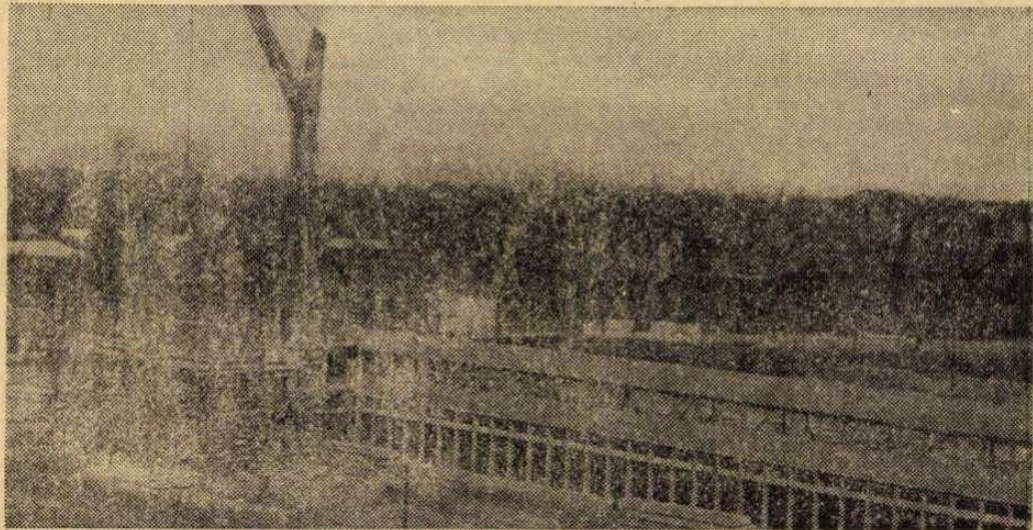
És így...

Ismét jártunk a jövőendő 100-as postahivatal és a 14 emeletes munkásszállás, illetve vendégház „lábainál”. Jó magam egy hónapja voltam itt, azóta szemlátomást kényesebb lett az építkezés, rendezettebb a terep. Találkoztam a szakszervezet munkatársaival is, akik gyakrabban jönnek ide. Koncz Sándorral,

nehezményez, hiszen ez a tény esetleg késleltetheti a munkásszállás felépülését. Ezzel szemben kedvező, hogy az eredeti elgondolásnál tovább jutott a postahivatal építkezése, amelynek például az összes szükséges elemeit legyártották, és ugyancsak terven felül tartanak a technikum építkezéseinek. Az utób-

hogya a Posta a sürgősségre való tekintettel hajlandó 10 százalékos felárat fizetni. A meg egyezés fennáll, de a Mélyépítő Vállalat illetékes vezetői máris azt hangoztatják, hogy a megállapodást nem tartják be.

A közeljövőben válik szükségessé többek között a belső vasszerkezetek gyártó Fém-

Ma délutánból. Most a III. emeletnél tartanak

a budapesti bizottság helyettes titkárával és Kovács Józseffel, szakszervezetünk közgazdasági osztályának munkatársával egy hónappal ezelőtt ugyancsak itt találkoztam. Balla Tibornak, a Budapesti Postaigazgatóság beruházási osztálya vezetőjének, illetve Hajnal Iván építési és Kökény Ferenc gépészeti műszaki ellenőröknek pedig szinte mindennapos munkahelye mostanában az építkezés.

Egy hónappal ezelőtt megalapították az ez évre szánt 14 millió forintos beruházásból fél év alatt mindössze ötmilliót használtak fel. Az elmaradásnak objektív okai voltak, mert az építési terv bizonyos korrekciókra szorult, például a monolit megoldás helyett előre gyártott köpenyelemeket használtak burkolásként. Augusztusban úgy látszott — és így nyilatkozott két hónappal ezelőtt lapunknak az építkezés vezetője is —, hogy az akadály elhárult, s a munka fokozódó iramban halad, így év végére megszűnik az elmaradás, és teljesítik a terv szerinti 14 millió forint felhasználását.

Mi a helyzet szeptember közepén? A toronyépület harmadik szintjén tartanak, s a szint lényegesen lassabban emelkednek a tervezettnél. Ilyen ütemben bizony nyolc-kilenc emeletnél több év végéig bizony nem várható. Ennél az épületrészről tehát már csaknem bizonyos az elmaradás, amit a szakszervezet különösen

binál az elkövetkezendő napokban, hetekben 12 méter magas homlokzati elemek behelyezésével különösen nagyot lépnek előre.

Az építkezés problémáit sajnos csak magunk között tárgyaltuk, mivel az építkezés vezetői közül senkit sem találunk a helyszínen. Mindenestre az észrevételek belekerültek az építési naplóba.

Melegen süttött még az építkezésen a nap, de már aktuális a télelő is. Ezt jól előlegezhetné, ha az épületeket bekapcsolnák a József Attila lakótelep melegvíz-szolgáltatásába. A végleges vezetékpár 200—300 méteres megépítése érdekében már meg is állapodtak a Mélyépítő Vállalattal, mégpedig olyan feltételekkel,

munkás Vállalat bekapcsolódása is. Ez a vállalat azonban túl van terhelve megrendelésekkel, kérdéses tehát, hogy időben elegendő tud-e majd tenni a 100-aszhoz szükséges 4 millió forint értékű kötelezettségének. Ebből a problémából adódóan bizony már gondolni kell arra, hogy a jövőben egyre több és több vállalkozó fokozott bekapcsolása várható a munkába. Az ütemszerű, zavartalan együttműködés megteremtése nagyon is előtérbe lép.

Lapunk legközelebbi megjelenéséig felkeressük az érintett építő- és szakipari vállalatok vezetőit, hogy nyilatkozzanak: mit tudnak megvalósítani az év végéig. (v. e.)

Eszperantisták, figyelem!

A közelmúltban fővárosunkban tartották meg az eszperantista világkongresszust, amelyen szép számmal küldöttek és aktivisták is részt vettek a magyar eszperantisták. A kongresszus felhívást intézett a népekhez: csatlakozzanak az eszperantista mozgalomhoz. Szeretnénk megalkotni a bélyeggyűjtők eszperantista szakszervezetét. Kérjük azokat a bélyeggyűjtőket, akik beszélnek az eszperanto nyelvet vagy érdeklődnek iránta, jelentkezzenek levelezőlapra a MABEOSZ titkárságán (Budapest VI., Népköztársaság útja 3. I. e. Eszperantista filatelisták szakszervezete) közöljék nevüket, lakcímüket, a régi tagok pontos megjelölését. Kellő számú jelentkezés esetén a szakszervezet első megbeszélését októberben tartjuk, erről az érdekelteket levélben értesítjük.

Fekete Gyula
postaműszaki főellenőr

MUNKAVÉDELMI ŐRJÁRAT

Egy év után Kőbányán

1965. októberében voltunk utoljára a Budapest 10-es postahivatal és a Kőbánya távbeszélő mellékközpont épületében, ahol lapunk immáron hagyományos munkavédelmi őrjáratát tartottuk meg. Egy év múltán ismét ellátogattunk Kőbányára, hogy megnézzük, mennyiben változtak meg az akkor szóvá tett állapotok. Szemlénkre meghívtuk Szathmári Lászlót, a hivatalvezető helyettesét és Fekete Gyulát, a távbeszélő-központ vezetőjét is.

Örömmel láttuk, hogy azóta az összes helyiségeket kifestették, a női öltözőben tisztaság van, s az étkezdében minden nap 14 óráig lebonyolítják az étkeztetést. Gondoskodtak a szennyes edények mosogatásáról is. Már zárható az étkezőben elhelyezett magasfeszültségű kapcsolótábla ajtaja. A kulcsa csak a kijelölt személynek található. A kézbesítőteremben már tudnak szelőkötet, nyithatók az ablakok, amelyekre függönyöket tettek.

A látottaknak örültünk, de annak már kevésbé, hogy a hivatalvezető és a főpénztár helyiségeinek mennyezete beázik. Mint mondták, a gondnoki házközt betöltő Budapesti Távbeszélő Igazgatóságnak jelentették a hibát hónapokkal ezelőtt, de az intézkedés mindmáig késik. Láttuk a fürdőt, s benne az annakidején kifogásolt fa lábrácsokat. Még mindig nem tisztázták az illetékesek, hogy ki is a gazdája a fürdőnek: a Budapesti Postaigazgatóság, a Távbeszélő Igazgatóság, vagy a Budapesti vidéki Postaigazgatóság-e. Ugyanis mindhárom postaszerv dolgozó használja a fürdőt. Az öltözőben már kedvezőbb a helyzet, a szekrényeket szép sorban helyezték el, tiszta, rendes körülmények között. Kicsérélték a gépteremben az annak idején kifogásolt kézilámpákat. De ugyanígy két olyan konnektort is találtunk, amelynek felső foglalatja hiányzott.

A kazánházban érdeklődünk a téli felkészülésről. Fekete Gyula elmondotta, hogy a bal oldali kazán nem működik, füstöl és ellenhuzatos. Több radiátor folyik, így a fűtés alatt elsőklik a víz. Az emeleti lakások kialakításával a felső emeleti szellőzőablakokat megszüntették, s ezért a kazánházból a lépcsőházba húzódo szél és füst rontja a levegőt és ártalmas az ott dolgozók egészségre. Az épület gondnoka elmondotta, hogy ez év június 16-án a tapasztalt hibákat jelentette a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság magasépítési főcsoportvezetőjének, de még választ sem kapott eddig. A jegyzőkönyvben szerepelnek olyan hibák is, amelyeket még tavaly jeleztek.

Nem is a válasz a lényeg, hanem az intézkedés. De sem az előbbi, sem az utóbbi nem történt meg, úgy látszik, a bürokrácia miatt váratnak magukra.

Kiss László

POSTÁS HUMORZSÁK

Múltó büntetés
— Es maga miért került ide?
— Egy levélben felülre írtam a feladót.

Nagy alakú bélyeg
— Most a bélyeget ragasszam a lapra, vagy a lapot a bélyegre?

Mégint nincs levelem?
— Nyugi, majd lesz tavasszal!

Kétféle kukoricatörés idején
— Doktor úr, írjon ki két napra, valami nyomja a hátamat!

Karikatúrák: Pogány Sándor, Török Endre, Fotók: Sándor György